

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2015/8

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2015 -8

<p>Zaaknummer: 15/2777/GA</p> <p>Datum uitspraak: 30 november 2015</p>	<p>Post</p>	<p>Usb-stick met dossierstukken afkomstig van advocaat aan te merken als 'geprivilegieerd poststuk'. Weigering invoer in strijd met wet. Usb-stick waarop klager aantekeningen ten behoeve van advocaat mag maken is eveneens 'geprivilegieerd poststuk'. Bestreden overdrachtsprocedure van die stick onredelijk. Beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>Blz. 11</p>
<p>Zaaknummer: 15/2641/GA</p> <p>Datum uitspraak: 27 november 2015</p>	<p>Post</p>	<p>Papieren strafdossier van klager dient te worden aangemerkt als geprivilegieerde post. Nu strafdossier buiten aanwezigheid van klager op bijgesloten contrabande is onderzocht, is gehandeld in strijd met wet. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>Blz. 14</p>
<p>Zaaknummer: 15/2370/GA</p> <p>Datum uitspraak: 26 november 2015</p>	<p>Bezoek</p>	<p>Anders dan voorheen, is de beroepscommissie thans van oordeel dat een regeling waarbij een gedetineerde in staat wordt gesteld één keer per kalenderweek bezoek te ontvangen - wat kan inhouden dat de periode tussen de bezoeken soms meer en soms minder dan zeven dagen bedraagt - niet in strijd is met de Pbw. Beroep directeur ongegrond. Bevestiging uitspraak beklagrecht met wijziging gronden.</p>	<p>Blz. 15</p>
<p>Zaaknummer: 15/2005/GA</p> <p>Datum uitspraak: 23 november 2015</p>	<p>Ontvankelijkheid formeel</p>	<p>Beroep ontvankelijk. Intrekking van beklag is mogelijk als bewust afstand is gedaan van verdere behandeling. In casu is geen sprake van intrekking, aangezien klager stelt de brief van de beklagcommissie waarin wordt gevraagd te reageren binnen een termijn, niet te hebben ontvangen. Beroep gegrond. Terugverwijzing.</p>	<p>Blz. 16</p>

<p>Zaaknummer: 15/2167/GA</p> <p>Datum uitspraak: 23 november 2015</p>	<p>Disciplinaire straffen straftoemeting</p>	<p>Bij bepaling strafmaat dienen alle van belang zijnde feiten en omstandigheden te worden meegewogen. Uit oogpunt van rechtsbescherming kan de beklagcommissie daarbij belang hechten aan feiten waarvan de beklagcommissie ambtshalve kennis draagt. In beroep voert directeur over deze feiten geen nader inhoudelijk verweer. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>Blz. 17</p>
<p>Zaaknummer: 15/2143/GA</p> <p>Datum uitspraak: 19 november 2015</p>	<p>Verlof algemeen Urineonderzoek Disciplinaire straffen aanleiding Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Gelet op het DOB en artikel 15 Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting mag directeur algemeen verlof na positieve urinecontrole halveren. Beroep in zoverre ongegrond. Urinecontrole niet conform artikel 3 Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen gelopen, nu beide buizen naar laboratorium zijn verstuurd. Stelsel van strikte waarborgen nodig voor betrouwbare uitkomst. Beroep in zoverre gegrond. Tegemoetkoming € 37,50</p>	<p>Blz. 18</p>
<p>Zaaknummer: 15/2527/GA</p> <p>Datum uitspraak: 12 november 2015</p>	<p>Activiteiten</p>	<p>Vorbereiding op terugkeer in maatschappij is uitgangspunt voor alle gedetineerden. Dat klager levenslang is gestraft kan dus niet redengevend zijn voor afwijzing van een verzoek om deelname aan resocialisatie-activiteiten. Bovendien heeft klager in 2012 een gratieverzoek ingediend. Beroep gegrond.</p>	<p>Blz. 20</p>
<p>Zaaknummer: 15/0765/GA (einduitspraak)</p> <p>Datum uitspraak: 22 oktober 2015</p>	<p>Disciplinaire straffen procedureel</p>	<p>Nu de heer H. in de inrichting zowel als hoofd veiligheid als (plaatsvervangend) directeur fungeert, is onvoldoende gegarandeerd dat duidelijk is in welke hoedanigheid de heer H. fungeert bij oplegging van disciplinaire straffen. Disciplinaire straf onbevoegd opgelegd. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>Blz. 21</p>

<p>Zaaknummer: 15/2449/GB</p> <p>Datum uitspraak: 19 november 2015</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Klager wordt verdacht van het plegen van een terroristisch misdrijf en is derhalve geplaatst op een terroristenafdeling. Verzoek om uitplaatsing afgewezen. Geen strijd met hogere regeling. Geen strijd met onschuldpresumptie. Klager kan bij beklagcommissie klagen over beperkingen op terroristenafdeling. Eerder beroep niet-ontvankelijk verklaard. Overigens zijn klachten onvoldoende feitelijk onderbouwd. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 22</p>
<p>Zaaknummer: 15/2596/GB</p> <p>Datum uitspraak: 19 november 2015</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Klager wordt verdacht van het plegen van een terroristisch misdrijf en is derhalve geplaatst op een terroristenafdeling. Afwijzing verzoek uitplaatsing. Geen strijd met hogere regeling. Geen strijd met onschuldpresumptie. Klager kan bij beklagcommissie klagen over beperkingen op terroristenafdeling. Klachten onvoldoende feitelijk onderbouwd. Geen sprake van ernstig psychisch lijden of sociaal isolement. Klager wordt gemonitord door PMO. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 24</p>
<p>Zaaknummer: 15/3537/GB</p> <p>Datum uitspraak: 6 november 2015</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing eerste plaatsing gevangenis</p>	<p>Zelfmelder. Selectiefunctionaris had klagers schrijven als nieuw verzoek om uitstel moeten aanmerken. Selectiefunctionaris moet nieuwe beslissing nemen waarbij in acht moet worden genomen dat klager tegen vonnis hoger beroep heeft ingesteld. Beroep gegrond, vernietiging beslissing selectiefunctionaris. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>Blz. 26</p>

<p>Zaaknummer: 15/3045/GB (wraking)</p> <p>Datum uitspraak: 3 november 2015</p>	<p>Ontvankelijkheid formeel</p>	<p>Verzoeker noemt geen lid of namen van de beroepscommissie die hij wil wraken. De omstandigheid dat verzoeker meermalen in het ongelijk is gesteld kan in abstracto geen objectieve rechtvaardiging voor het gevoel van vooringenomenheid betekenen. Bovendien kan hetgeen verzoeker beoogt te bewerkstelligen, een voortvarende behandeling van zijn beroep, niet met een wrakingsverzoek worden bereikt. Verzoeker niet-ontvankelijk in wrakingsverzoek.</p>	<p>Blz. 27</p>
<p>Zaaknummer: 15/2744/GM</p> <p>Datum uitspraak: 3 november 2015</p>	<p>Medische verzorging medicatieverstrekking</p>	<p>Het terughoudender voorschrijven van een geneesmiddel dan in het algemeen gebruiksvoorschrift van de bijsluiter staat vermeld, is, nu de voorschrijver naar de specifieke gebruikbehoefte kijkt, niet onzorgvuldig. Beroep daarom ongegrond.</p>	<p>Blz. 28</p>
<p>Zaaknummer: 15/1886/GM</p> <p>Datum uitspraak: 3 november 2015</p>	<p>Medische verzorging behandeling Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Achterblijven van vijldeel is op zich niet wenselijk maar kan niet altijd worden voorkomen en hoeft niet te leiden tot verlies van kies. Behandeling van pijnklachten niet voldoende voortvarend. Er had meer overleg tussen behandelaars moeten plaatsvinden. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 30,=.</p>	<p>Blz. 29</p>
<p>Zaaknummer: 15/2867/GV</p> <p>Datum uitspraak: 14 oktober 2015</p>	<p>Verlof strafonderbreking</p>	<p>Ernst problemen klagers thuissituatie wordt onderkend, maar niet vast te stellen of sprake is van in ernstige psychische nood verkerend(e) partner/ kind/ouder. Staatssecretaris had medisch adviseur moeten raadplegen. Nu dit niet is gebeurd is beslissing onzorgvuldig. Beroep gegrond, opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>Blz. 30</p>

<p>Zaaknummer: 15/1943/TA</p> <p>Datum uitspraak: 26 november 2015</p>	Bezoek	Gerechtvaardigde inbreuk op rechten op privacy en 'family life' door het stellen van voorwaarde van openheid over relatie aan mogelijk maken van bezoek van en aan in andere locatie van inrichting verblijvende partner want noodzakelijk in belang van handhaving van belangen genoemd in wet en verdrag. Beroep ongegrond.	Blz. 32
<p>Zaaknummer: 15/1672/TA</p> <p>Datum uitspraak: 25 november 2015</p>	Bewegingsvrijheid afdeling intensieve zorg Tegemoetkoming financieel	Voortzetting verblijf op ZIZ-afdeling langer dan 6 weken na longstayvoordracht is in dit geval onredelijk. De omstandigheid dat klager niet aan groepsmomenten deelnam is onvoldoende om klager niet eerder naar veel structuur biedende afdeling Jade over te plaatsen. Beroep in zoverre gegrond, tegemoetkoming € 182,= (€ 2,= per dag).	Blz. 33
<p>Zaaknummer: 15/1904/TA</p> <p>Datum uitspraak: 25 november 2015</p>	Vermissing	Nu er geen paklijsten zijn daar klager zelf dozen heeft ingepakt met mededeling dozen niet buiten zijn aanwezigheid te openen zou het zorgvuldig zijn geweest de dozen in zijn aanwezigheid te openen en uit te pakken. Beroep hoofd inrichting ongegrond.	Blz. 35
<p>Zaaknummer: 15/1973/TA</p> <p>Datum uitspraak: 25 november 2015</p>	Bezoek Ontvankelijkheid materieel	Aanwezigheid maatschappelijk werkster bij bezoek dochter houdt geen verband met veiligheidsbelang op grond waarvan tijdens bezoek toezicht kan plaatsvinden, maar ligt in de sfeer van de behandeling van klaagster. Klaagster alsnog niet-ontvankelijk in beklag.	Blz. 35

<p>Zaaknummer: 15/1637/TA</p> <p>Datum uitspraak: 6 november 2015</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Huisregels Informatieplicht Bezoek</p>	<p>Tijdelijke wijziging huisregels intern bezoek is in strijd met Bvt mondeling en niet schriftelijk vastgelegd en kenbaar gemaakt. Wijziging is daarom in strijd met hogere regelgeving doorgevoerd. Klager ontvankelijk in klacht en klacht gegrond. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>Blz. 36</p>
<p>Zaaknummer: 15/1344/TA</p> <p>Datum uitspraak: 4 november 2015</p>	<p>Voorwerpen op cel</p>	<p>Voor zover klager mondelinge toestemming zou hebben gegeven voor laten blokkeren van poorten x-box, heeft hij die toestemming met zijn weigering contract te ondertekenen weer ingetrokken. Nu poorten toch zijn geblokkeerd, is onredelijk jegens klager gehandeld. Beroep inrichting ongegrond.</p>	<p>Blz. 38</p>
<p>Zaaknummer: 15/1340/TA en 15/1342/TA</p> <p>Datum uitspraak: 4 november 2015</p>	<p>Schade</p>	<p>Direct na controle gemelde en door inrichting vastgestelde schade in dit geval voor rekening van inrichting. Enkel inwinnen informatie bij controleurs onvoldoende. Klager had verzocht drie verpleegden te horen over staat van tv voor controle. Beroep inrichting ongegrond. Geen tegemoetkoming maar opdracht inrichting om samen met klager tot oplossing te komen voor schade.</p>	<p>Blz. 39</p>
<p>Zaaknummer: 15/3437/TA</p> <p>Datum uitspraak: 26 oktober 2015</p>	<p>Ordemaatregel aanleiding</p>	<p>Volgens vaste rechtspraak beroepscommissie is niet Bvt maar Wet Bopz van toepassing op Bopz-patient in FPC met tevens Bopz-bestemming. Klachtencommissie heeft ten onrechte gemeld dat beroep openstaat ex Bvt. Beroepscommissie onbevoegd het beroep in behandeling te nemen.</p>	<p>Blz. 41</p>

<p>Zaaknummer: 15/1765/TA</p> <p>Datum uitspraak: 22 oktober 2015</p>	<p>Persoonlijke verblijfsruimte Ontvankelijkheid materieel Bewegingsvrijheid afzondering en separatie</p>	<p>Plaatsing in verblijfsruimte met stankoverlast is in strijd met de Regeling. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 25,= met name omdat klager vanwege afzondering was ingesloten. Materiële gronden voor afzondering door raadsman pas aangevoerd in namiddag voor zitting. Dit is te laat. In zoverre niet-ontvankelijk in beroep.</p>	<p>Blz. 42</p>
<p>Zaaknummer: 15/1817/TA</p> <p>Datum uitspraak: 22 oktober 2015</p>	<p>Onderzoek verblijfsruimte Ontvankelijkheid materieel Voorwerpen op cel Schade</p>	<p>Aanpassing huisregel over aanwezigheid bij kamercontrole is bij brief meegedeeld. Geen verplichting om direct huisregels te wijzigen. Niet aanwezig mogen zijn bij kamercontrole niet onredelijk. Klager zou anders inzicht krijgen in wijze en plekken waar(op) wordt gezocht. Klager ontvankelijk in beklag, beklag ongegrond. Beroep over inbeslagname/ beschadiging voorwerpen onvoldoende duidelijk, klager niet-ontvankelijk in beroep.</p>	<p>Blz. 43</p>
<p>Zaaknummer: 15/1175/TB</p> <p>Datum uitspraak: 22 oktober 2015</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay Ontvankelijkheid formeel</p>	<p>Klaagster verblijft op afdeling met alleen mannen, is zwanger geraakt. Overplaatsing naar inrichting met meer vrouwen, zoals klaagster wil, noodzakelijk en zeer gewenst in belang van continuïteit behandeling. Geen rekening is gehouden met adviezen PBC en rechtbank tot plaatsing in Hoeve Boschoord. Beroep gegrond, vernietigt beslissing, opdracht nieuwe beslissing binnen een maand, geen tegemoetkoming.</p>	<p>Blz. 45</p>

<p>Zaaknummer: 15/1934/TB</p> <p>Datum uitspraak: 14 oktober 2015</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing eerste plaatsing Tbs</p>	<p>Plaatsing in op een na dichtstbijzijnde tbs-inrichting bij klagers netwerk is gerechtvaardigd alternatief voor plaatsing in dichtstbijzijnde tbs-inrichting bij zijn netwerk waar geen plaats is. Straf is ondergaan, opname in kliniek duldt geen uitstel. Voor klagers netwerk kan het geen onoverkomelijk verschil maken of klager nu in omgeving van Rotterdam of Nijmegen wordt geplaatst. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 47</p>
<p>Zaaknummer: 15/3753/STA (wraking)</p> <p>Datum uitspraak: 17 november 2015</p>	<p>Voorwerpen op cel Schorsing procedureel</p>	<p>In eerdere beslissingen geen zwaarwegende aanwijzingen dat schorsingsvoorzitter jegens verzoeker vooringenomenheid koestert. Beslissingen niet zo onbegrijpelijk dat daarvoor geen andere verklaring is te geven dan dat deze door vooringenomenheid zijn ingegeven. Afwijzing wrakingsverzoek.</p>	<p>Blz. 49</p>

Zaaknummer:

15/2777/GA

Datum uitspraak:

30 november 2015

Beroepscommissie:

Waarden, mr. A. van
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Rutten, mr. M.A.G.
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Trefwoorden:

Post

Artikelen:

Pbw art. 36, 37

Samenvatting:

Usb-stick met dossierstukken afkomstig van advocaat aan te merken als 'geprivilegieerd poststuk'. Weigering invoer in strijd met wet. Usb-stick waarop klager aantekeningen ten behoeve van advocaat mag maken is eveneens 'geprivilegieerd poststuk'. Bestreden overdrachtsprocedure van die stick onredelijk. Beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie heeft eerder overwogen (RSJ 26 januari 2011, 10/2382/GA) dat klager in staat moet worden gesteld om zich op zijn strafzaak voor te bereiden met behulp van daartoe geëigende middelen. Tegenover het belang van klager om zich goed te kunnen voorbereiden op zijn strafzaak, staat het – niet minder zwaarwegende – belang van de handhaving van de orde en veiligheid in de inrichting. Gezien de bijzondere situatie van klager – zoals

beschreven in RSJ 27 november 2015, 15/2641/GA – zal de directeur een werkwijze moeten ontwikkelen die recht doet aan zowel klagers belang(en) als de belangen van de inrichting. Dit betekent ook dat een redelijk en onderbouwd verzoek van klager betreffende de voorbereiding van zijn strafzaak inhoudelijk moet worden beoordeeld en niet zonder meer kan worden afgewezen onder verwijzing naar de algemeen geldende regelgeving.

Over het bezit en gebruik van usb-sticks zijn tussen klager en de directeur, mede naar aanleiding van bovenvermelde uitspraak van de beroepscommissie, de navolgende afspraken gemaakt. Klager mag onder zich houden: één usb-stick van het OM met daarop digitale dossierstukken en één usb-stick waarop hij digitale aantekeningen kan maken. De laatstgenoemde usb-stick mag klager, na deze met aantekeningen te hebben gevuld, verstrekken aan zijn raadvrouw. Indien klager die usb-stick aan zijn raadvrouw heeft overgedragen, zal het afdelingshoofd – die lege usb-sticks ten behoeve van klager bewaart – klager desgevraagd een lege usb-stick verstrekken.

Ten aanzien van het beklag als vermeld onder a. overweegt de beroepscommissie het volgende. Het (op 15 mei 2015 door de directeur afgewezen) verzoek van klager om een usb-stick met nieuwe processtukken te mogen invoeren valt buiten het bereik van bovenvermelde afspraken tussen klager en de directeur over usb-sticks. Ter beoordeling staat of de directeur tot afwijzing van dat verzoek heeft kunnen komen.

Bij haar beoordeling gaat de beroepscommissie uit van de volgende feiten en omstandigheden. Het OM voert slechts één of twee keer per jaar een update uit van een usb-stick voor klager met daarop digitale processtukken. In de tussentijd verstrekt het OM nieuwe processtukken digitaal aan klagers raadvrouw die vervolgens de verantwoordelijkheid heeft om deze aan klager te verstrekken. Op het moment van klagers verzoek waren er ongeveer 25 ordners aan nieuwe processtukken bijgekomen en die processtukken stonden niet op de door het OM aan klager geleverde usb-stick. De directeur heeft restricties gesteld aan de omvang van het papieren strafdossier van klager; in de inrichting mogen zes boodschappenkratten met stukken aanwezig zijn. Ten tijde van het verzoek was het maximum in zicht.

Ter zitting heeft de directeur meegedeeld dat de invoer van een gevulde usb-stick een risico kan opleveren voor de orde en veiligheid in de inrichting, omdat het controleren daarvan niet goed mogelijk is.

Het gaat in casu om een usb-stick die met processtukken wordt gevuld en die wordt aangeleverd door klagers raadvrouw.

In de memorie van toelichting op artikel 36 van de Pbw is vermeld dat onder poststukken in de zin van artikel 36 van de Pbw ook cassettebandjes alsmede andere informatiedragers worden begrepen. Dit betekent naar het oordeel van de beroepscommissie dat de van de raadvrouw afkomstige usb-stick, moet worden aangemerkt als een

'geprivilegieerd poststuk'.

De beroepscommissie ziet geen wettelijke grond waarop de directeur deze wijze van postwisseling mag beperken. Gezien het vorenstaande dient de bestreden beslissing als in strijd met de wet te worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard, de uitspraak van de beklagrechtter zal worden vernietigd en het beklag zal alsnog gegrond worden verklaard. Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing nog ongedaan te maken zijn, ziet de beroepscommissie geen aanleiding voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Ten aanzien van het beklag als vermeld onder b. overweegt de beroepscommissie het volgende. Klager dient de usb-stick(s) waarop hij digitale aantekeningen mag maken zelf (leeg en in ongeopende verpakking) in te voeren. Sinds 15 mei 2015 mag klager alleen nog lege usb-sticks invoeren die ten invoer worden aangeboden door zijn raadvrouw.

Aangezien klager deze usb-stick(s) enkel mag gebruiken voor 'communicatie' met zijn raadvrouw, is de beroepscommissie met de beklagrechtter van oordeel dat het voor de hand ligt dat deze usb-sticks door klagers raadvrouw ten invoer worden aangeboden. Ter zitting heeft de directeur meegedeeld dat als een lege usb-stick wordt ingevoerd door een derde meer controle nodig is dan in het geval dat een lege stick wordt ingevoerd door klagers raadvrouw. Gelet op dit laatste en nu niet is gebleken dat de raadvrouw niet in staat is lege usb-sticks ten invoer aan te bieden, is de beroepscommissie van oordeel dat

deze 'aanscherping' van de afspraken niet als onredelijk of onbillijk kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat er blijkbaar nooit problemen zijn geweest met lege usb-sticks die door derden ten invoer zijn aangeboden doet daaraan niet af. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagrechtter zal met aanvulling van de gronden worden bevestigd.

Ten aanzien van het beklag als vermeld onder c. overweegt de beroepscommissie het volgende. Op 15 mei 2015 heeft de directeur beslist dat klager vanaf dat moment zijn usb-sticks met aantekeningen niet meer eigenhandig tijdens bezoek aan zijn raadvrouw mag overhandigen, maar dat de overdracht daarvan via de afdeling visitatie dient te geschieden. De 'nieuwe' procedure houdt concreet het volgende in. Als klager zijn usb-stick met aantekeningen wil overdragen aan zijn raadvrouw, dient hij deze (via het afdelingshoofd) voorafgaand aan het bezoek van zijn raadvrouw aan te leveren bij de afdeling visitatie. Na het bezoek kan klagers raadvrouw de usb-stick (bij de afdeling visitatie) in ontvangst nemen.

In paragraaf 3.8.1 (over persoonlijk bezoek) van de (destijds geldende) huisregels van de p.i. Vught is, voor zover hier van belang, bepaald: "Evenmin is het toegestaan om zonder uitdrukkelijke toestemming zaken aan uw bezoek te overhandigen, dan wel mee te geven." De beroepscommissie gaat ervan uit dat deze regel – ook al is deze niet nog eens expliciet vermeld in de paragraaf (3.8.2) die gaat over

geprivilegieerd bezoek – ook geldt voor bezoek van advocaten. De huisregels sluiten het rechtstreeks overdragen van een voorwerp door een gedetineerde aan zijn advocaat dus niet uit en de directeur heeft ter zitting verklaard dat het rechtstreeks overdragen van een brief aan de advocaat in de praktijk ook wel eens wordt toegestaan, mits van te voren toestemming is gevraagd aan en goedkeuring is verkregen van het afdelingshoofd.

Zoals hiervoor reeds is overwogen is in de memorie van toelichting op artikel 36 van de Pbw vermeld dat onder poststukken in de zin van artikel 36 van de Pbw ook cassettebandjes alsmede andere informatiedragers worden begrepen. Dit betekent dat de usb-stick waarop klager aantekeningen ten behoeve van zijn raadvrouw maakt, moet worden aangemerkt als een 'geprivilegieerd poststuk'. Ingevolge artikel 36, tweede lid, tweede volzin, van de Pbw mag een geprivilegieerd poststuk enkel in het bijzijn van de betrokken gedetineerde op aanwezigheid van bijgesloten voorwerpen worden onderzocht en ingevolge artikel 36, derde lid, in verbinding met artikel 37, eerste lid, van de Pbw mag op de inhoud van een geprivilegieerd poststuk geen toezicht worden uitgeoefend.

Hoewel de beroepscommissie begrijpelijk acht dat de directeur, met het oog op het belang van de handhaving van de orde en veiligheid in de inrichting, in het algemeen enige mogelijkheid tot controle op uit te voeren usb-sticks wil houden, wordt met de bestreden werkwijze de mogelijkheid gecreëerd om (de inhoud

van) de usb-stick te onderzoeken buiten klagers aanwezigheid. Indien de directeur die mogelijkheid niet wenst te benutten, ontvalt het door haar gestelde belang aan de door haar voorgestane werkwijze. De beroepscommissie merkt verder nog op dat het rechtstreeks uitwisselen van een usb-stick tussen klager en zijn raadvrouw blijkbaar nooit tot problemen heeft geleid. De bestreden beslissing is gelet op het voorgaande naar het oordeel van de beroepscommissie niet redelijk en niet billijk. Derhalve zal het beroep gegrond worden verklaard, de uitspraak van de beklagrechtster worden vernietigd en het beklag alsnog gegrond worden verklaard. De bestreden beslissing van de directeur zal worden vernietigd en de directeur zal worden opgedragen om met inachtneming van deze uitspraak en binnen een termijn van twee weken na ontvangst van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen over de wijze van uitvoer van door klager gevulde en voor de raadvrouw bestemde usb-sticks.

Zaaknummer:

15/2641/GA

Datum uitspraak:

27 november 2015

Beroepscommissie:

Waarden, mr. A. van
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Rutten, mr. M.A.G.
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtster p.i. Vught

Trefwoorden:

Post

Artikelen:

Pbw art. 36

Samenvatting:

Papieren strafdossier van klager dient te worden aangemerkt als geprivilegieerde post. Nu strafdossier buiten aanwezigheid van klager op bijgesloten contrabande is onderzocht, is gehandeld in strijd met wet. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Vast staat dat tijdens de spitactie, uitgevoerd van 8 tot en met 10 april 2015, het papieren strafdossier van klager (dat in zijn 'werkcel' was gestald) buiten aanwezigheid van klager is onderzocht op de aanwezigheid van contrabande.

Ingevolge artikel 36, tweede lid, van de Pbw is de directeur bevoegd enveloppen of andere poststukken, afkomstig van of bestemd voor gedetineerden, op de aanwezigheid van bijgesloten voorwerpen te onderzoeken en deze hiertoe te openen. Indien de enveloppen of andere poststukken afkomstig zijn van of bestemd zijn voor de in artikel 37, eerste of tweede lid, van de Pbw genoemde personen of instanties (zoals advocaten en justitiële autoriteiten) – hierna te noemen: 'geprivilegieerde post' – geschiedt dit onderzoek in aanwezigheid van de betrokken gedetineerde. Dit laatste om te waarborgen dat deze controle zich niet uitstrekt tot de geschreven inhoud van de poststukken, zo blijkt uit de memorie van toelichting. In

verscheidene uitspraken (waaronder RSJ 6 april 2010, 09/3674/GA en RSJ 29 januari 2014, 13/1993/GA) heeft de beroepscommissie overwogen dat de 'bescherming' van artikel 36, tweede lid, tweede volzin, van de Pbw niet alleen geldt voor te verzenden dan wel net ontvangen geprivilegieerde post, maar ook voor geprivilegieerde post die op de cel van de gedetineerde aanwezig is. De vraag is of deze bescherming ook geldt voor het strafdossier van klager.

Bij haar beoordeling gaat de beroepscommissie uit van de volgende feiten en omstandigheden. Klager is verdachte in het zogenaamde "Passage-proces" en is in eerste aanleg veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Op het moment van indienen van het beklag (14 april 2015) diende het hoger beroep in zijn strafzaak en naar verwachting zal de behandeling daarvan nog een tijd in beslag nemen. Klagers strafdossier beslaat op dit moment, zo heeft hij ter zitting meegedeeld, om en nabij 750 ordners en er komen nog steeds stukken bij. Een gedeelte van zijn papieren dossier – maximaal zes kratten met ordners – is in de inrichting aanwezig. De directeur heeft aan klager een extra cel, de zogenaamde 'werkcel', ter beschikking gesteld en in die cel is het grootste gedeelte van het in de inrichting aanwezige papieren strafdossier van klager gestald. Zijn papieren strafdossier is verdeeld over meerdere ordners maar er zijn ook losse papieren. Ter zitting heeft de directeur te kennen gegeven dat zij ervan uitgaat dat alle papieren in de 'werkcel' deel uitmaken van klagers strafdossier. Het grootste gedeelte van het papieren strafdossier

dat klager in de inrichting onder zich heeft, heeft klagers raadvrouw (een geprivilegieerd persoon) – die dit op haar beurt van het Openbaar Ministerie (een geprivilegieerde instantie) heeft verkregen – via de post aan klager verstrekt.

Op grond van vorenstaande omstandigheden komt de beroepscommissie tot het oordeel dat het papieren strafdossier van klager dient te worden aangemerkt als 'geprivilegieerde post'. Dit betekent dat het onderzoek van klagers papieren strafdossier op de aanwezigheid van contrabande diende te worden uitgevoerd in aanwezigheid van klager. Nu het onderzoek van het strafdossier tijdens de hierboven vermelde spitactie heeft plaatsgevonden buiten aanwezigheid van klager, is gehandeld in strijd met het bepaalde in artikel 36, tweede lid, tweede volzin, van de Pbw. Gelet op het vorenstaande zal de beroepscommissie het beroep van de directeur ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagrechtter met wijziging van de gronden bevestigen.

Zaaknummer:

15/2370/GA

Datum uitspraak:

26 november 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Burke, U.P.
Kalmthout, prof.dr. A.M. van
Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Bezoek

Artikelen:

Pbw art. 38 lid 1

Samenvatting:

Anders dan voorheen, is de beroepscommissie thans van oordeel dat een regeling waarbij een gedetineerde in staat wordt gesteld één keer per kalenderweek bezoek te ontvangen - wat kan inhouden dat de periode tussen de bezoeken soms meer en soms minder dan zeven dagen bedraagt - niet in strijd is met de Pbw. Beroep directeur ongegrond. Bevestiging uitspraak beklagrecht met wijziging gronden.

Rechtsoverwegingen:

In artikel 38, eerste lid, van de Pbw is bepaald dat de gedetineerde recht heeft gedurende tenminste één uur per week op in de huisregels vastgestelde tijden en plaatsen bezoek te ontvangen. In de Memorie van Toelichting op dat artikel is vermeld dat daarmee de minimale frequentie van het bezoek en de duur is vastgelegd.

De beroepscommissie heeft eerder, in onder meer RSJ 22 mei 2012, 11/3737/GA en RSJ 7 juni 2012, 11/4006/GA overwogen dat de aard van het bezoekrecht, dat de gedetineerde in staat stelt zijn sociale contacten te onderhouden en zo nodig uit te breiden waardoor hij contact kan onderhouden met de wereld buiten de inrichting, met zich brengt dat dit recht regelmatig en met vaste tussenpozen wordt geëffectueerd en wel met een minimale frequentie van eens per week. De

beroepscommissie was destijds van oordeel dat het voorgaande inhield dat de directeur de gedetineerde minimaal in de gelegenheid diende te stellen één keer per zeven dagen bezoek te ontvangen.

De beroepscommissie kan de directeur volgen in zijn verzoek en is anders dan in voornoemde uitspraken thans van oordeel dat de Pbw ook ruimte biedt voor een andere dan bovengenoemde bezoekfrequentie. Een regeling waarbij een gedetineerde in staat wordt gesteld om minimaal één keer per kalenderweek bezoek te ontvangen - wat kan betekenen dat de periode tussen de bezoeken soms meer en soms ook minder dan zeven dagen bedraagt - acht de beroepscommissie niet in strijd met de Pbw.

Aldus is het mogelijk een gedetineerde in lijn met het DBT eenmaal per veertien dagen in het weekend bezoek te laten ontvangen. Dit zal door veel gedetineerden als een gunstiger regeling worden beschouwd dan het ontvangen van bezoek op een vaste dag door de week.

In overeenstemming hiermee zal het beroep van de directeur ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagrecht als weergegeven onder 1. worden bevestigd met wijziging van de gronden.

Zaaknummer:

15/2005/GA

Datum uitspraak:

23 november 2015

Beroepscommissie:

Holten, mr. A. van der
Rutten, mr. M.A.G.
Schagen, J.
Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Pbw art. 68

Samenvatting:

Beroep ontvankelijk. Intrekking van beklag is mogelijk als bewust afstand is gedaan van verdere behandeling. In casu is geen sprake van intrekking, aangezien klager stelt de brief van de beklagcommissie waarin wordt gevraagd te reageren binnen een termijn, niet te hebben ontvangen. Beroep gegrond. Terugverwijzing.

Rechtsoverwegingen:

Klager heeft per brief van 11 maart 2015 een klaagschrift ingediend bij de beklagcommissie van de p.i. Lelystad over de trage afhandeling door de inrichting van zijn verzoek om detentiefasering. Klager is op 1 april 2015 overgeplaatst naar de p.i. Zuyderbos. Op 21 april 2015 stuurt de beklagcommissie klager een brief waarin onder meer het volgende is opgenomen: "Inmiddels heb ik vernomen dat u de inrichting heeft verlaten. Voor de afhandeling van uw klacht wil ik graag weten of u nog een beslissing wenst van de beklagcommissie. Indien u geen behoefte meer heeft aan een beslissing hoeft u niet te reageren. Ik zal dan de klacht als ingetrokken beschouwen. Indien u wel een beslissing wenst verzoek ik u mij dat binnen 14 dagen na

heden schriftelijk bekend te maken."

Per brief van 16 juni 2015 stelt de advocaat van klager zich in de procedure voor de beklagcommissie. Per brief van gelijke datum bericht de beklagcommissie de advocaat dat op 18 mei 2015 de klacht als ingetrokken is geregistreerd omdat van klager geen reactie is ontvangen op voornoemde brief van 21 april 2015.

De beroepscommissie stelt de beslissing om de klachten als ingetrokken te beschouwen gelijk met een uitspraak van de beklagcommissie waartegen ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Pbw beroep open staat. Klager kan derhalve in zijn beroep worden ontvangen. Hoewel de wet intrekking van het beklag niet regelt, is een intrekking van het beklag wel mogelijk. Uit oogpunt van een goede procesorde is dan wel vereist dat klager bewust afstand van de verdere behandeling van het beklag doet. Nu klager stelt de brief van 21 april 2015 van de beklagcommissie niet te hebben ontvangen, kan in dit geval niet worden geconcludeerd dat klager bewust afstand heeft gedaan van verdere behandeling van het beklag. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en de zaak zal worden terugverwezen naar de beklagcommissie teneinde te oordelen over het beklag.

Zaaknummer:

15/2167/GA

Datum uitspraak:

23 november 2015

Beroepscommissie:

Holten, mr. A. van der
Rutten, mr. M.A.G.
Schagen, J.
Kokee, R. mr. (secr.)

Beklagcommissie:

Beklagcommissie bij de penitentiaire
inrichting (p.i.) Lelystad

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen straftoemeting

Artikelen:

Pbw art. 50, 51

Samenvatting:

Bij bepaling strafmaat dienen alle van belang zijnde feiten en omstandigheden te worden meegewogen. Uit oogpunt van rechtsbescherming kan de beklagcommissie daarbij belang hechten aan feiten waarvan de beklagcommissie ambtshalve kennis draagt. In beroep voert directeur over deze feiten geen nader inhoudelijk verweer. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Het door de directeur ingestelde beroep is enkel gericht tegen het oordeel van de beklagcommissie over de strafmaat van de disciplinaire straf. Hetgeen in beroep hieromtrent is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Bij de bepaling van de strafmaat dienen alle feiten en omstandigheden die voor de bepaling van de hoogte van belang kunnen zijn te worden meegewogen. Daarbij kan uit oogpunt van rechtsbescherming van de gedetineerde ook belang worden gehecht aan feiten

en omstandigheden die niet door partijen in de betreffende procedure zijn aangevoerd, maar waarvan de beklagcommissie wel ambtshalve kennis draagt. In dit geval betreft dit het door de beklagcommissie geconstateerde feit dat de vondst van contrabande bij een medegedetineerde niet bij de bepaling van de strafmotivering is meegewogen. De beroepscommissie acht deze door de beklagcommissie toegevoegde overweging begrijpelijk. Aangezien de directeur in beroep hieromtrent geen nader inhoudelijk verweer voert, dient het beroep van de directeur ongegrond te worden verklaard.

Zaaknummer:

15/2143/GA

Datum uitspraak:

19 november 2015

Beroepscommissie:

Holten, mr. A. van der
Rutten, mr. M.A.G.
Schagen, J.
Kokee, R. mr. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de p.i. Almere

Trefwoorden:

Verlof algemeen
Urineonderzoek
Disciplinaire straffen aanleiding
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de
inrichting art. 15; Regeling urinecontrole
penitentiaire inrichtingen, art. 3
Pbw art. 30

Samenvatting:

Gelet op het DOB en artikel 15 Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting mag directeur algemeen verlof na positieve urinecontrole halveren. Beroep in zoverre ongegrond. Urinecontrole niet conform artikel 3 Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen gelopen, nu beide buizen naar laboratorium zijn verstuurd. Stelsel van strikte waarborgen nodig voor betrouwbare uitkomst. Beroep in zoverre gegrond. Tegemoetkoming € 37,50

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie acht zich voldoende ingelicht om op het beroep te beslissen en wijst het verzoek van klagers raadvrouw tot aanhouding van het beroep af. Van het besprokene ter zitting is een verslag opgesteld. De raadvrouw is in de gelegenheid gesteld hierop te reageren.

A.

In verband met een positieve urinecontrole op 14 januari 2015 is aan klager een disciplinaire straf opgelegd. In de schriftelijke mededeling van deze straf is vermeld dat de straf invloed kan hebben op klagers verlof, mocht hij dat willen aanvragen. Naar aanleiding van een ingediende aanvraag om algemeen verlof heeft de directeur in zijn beslissing van 19 februari 2015 klager medegedeeld, dat zijn verlof in het kader van het Drugsontmoedigingsbeleid wordt gehalveerd.

De beroepscommissie is van oordeel dat de directeur voor zijn beslissing op het verzoek heeft mogen uitgaan van het Drugsontmoedigingsbeleid waarin is bepaald dat na een eerste positieve urinecontrole op softdrugs de helft

van het eerstvolgende verlof wordt ingetrokken. Op grond van artikel 15 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting kent het algemeen verlof een maximale duur van 60 uur, hetgeen er op duidt dat de directeur bevoegd is ook verlof voor een kortere duur toe te kennen. De beroepscommissie stelt verder vast dat de directeur niet heeft gekozen voor een disciplinaire straf waarbij het eerstvolgende verlof wordt beperkt als bedoeld in artikel 51, eerste lid, onder d van de Pbw. Reeds op deze grond kan klagers stelling dat de bestreden beslissing in strijd is met het gelijkheidsbeginsel omdat hij in vergelijking met andere gedetineerden die niet in aanmerking komen voor verlof dubbel wordt gestraft, niet slagen. De beslissing van de directeur kan derhalve bij afweging van alle in aanmerking komende belangen niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal in zoverre ongegrond worden verklaard.

B.

Klager klaagt over de wijze waarop het urineonderzoek van 1 maart 2015 is afgenomen. Uit de door de directeur nagezonden stukken blijkt dat klager het aanvraagformulier drugsscreening heeft ondertekend. Volgens de op het aanvraagformulier weergegeven tekst verklaart klager daarmee dat de afname van de urinecontrole overeenkomstig de procedures, als beschreven in artikel 3 van de Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen (hierna: de Regeling) is afgenomen. Deze verklaring heeft echter geen effect voor de procedure na afloop van de afname.

Artikel 3, achtste lid, van de Regeling

bepaalt – voor zover hier van belang – het volgende:

“8.

Eén buis wordt met het aanvraagformulier zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk de eerstvolgende werkdag, naar een laboratorium verstuurd dan wel binnen drie werkdagen bij het laboratorium afgegeven. (...) De andere buis wordt, gedurende ten hoogste twee weken na afname, ten behoeve van een eventueel herhalingsonderzoek in een voor onbevoegden niet toegankelijke diepvries of koelkast bewaard.”

Ter zitting van de beroepscommissie heeft de directeur verklaard dat beide buizen tezamen naar het laboratorium worden verstuurd. De beroepscommissie constateert dat deze werkwijze niet conform voormeld artikel 3 van de Regeling is.

Een stelsel van strikte waarborgen zoals neergelegd in genoemd artikel 3 is nodig om te verzekeren dat de uitkomst van een urinecontrole betrouwbaar is. Door in onderhavig geval hiervan af te wijken, moet worden getwijfeld aan de betrouwbaarheid van de uitkomst van de urinecontrole. Mitsdien is het beroep gegrond. De uitspraak van de beklagcommissie zal worden vernietigd en het beklag zal alsnog gegrond worden verklaard. De overige door klager aangevoerde gronden kunnen vanwege de gegrondverklaring verder onbesproken blijven.

Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan kunnen worden gemaakt, acht de beroepscommissie een tegemoetkoming aangewezen. Zij stelt deze vast op € 37,50.

Zaaknummer:

15/2527/GA

Datum uitspraak:

12 november 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de Boelens, drs. R.K. Burke, U.P. Boerhof, R. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie De Schie te Rotterdam

Trefwoorden:

Activiteiten

Artikelen:

Pbw art. 60

Samenvatting:

Vorbereiding op terugkeer in maatschappij is uitgangspunt voor alle gedetineerden. Dat klager levenslang is gestraft kan dus niet redengevend zijn voor afwijzing van een verzoek om deelname aan resocialisatie-activiteiten. Bovendien heeft klager in 2012 een gratieverzoek ingediend. Beroep gegrond.

Rechtsoverwegingen:

Zoals de beroepscommissie eerder heeft overwogen (onder meer RSJ 21 augustus 2014, 14/1296/GA) is zij van oordeel dat voorbereiding op de terugkeer in de maatschappij uitgangspunt dient te blijven gelden voor alle gedetineerden. De enkele omstandigheid dat een gedetineerde levenslang is gestraft kan dan ook

niet redengevend zijn voor afwijzing van een verzoek om deelname aan resocialisatie-activiteiten, waaronder reclasseringscontact. In het onderhavige geval geldt dit, gelet op het feit dat klager in 2012 een gratieverzoek heeft ingediend, des te meer. De beroepscommissie zal het beroep daarom gegrond verklaren. Zij acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

15/0765/GA (einduitspraak)

Datum uitspraak:

22 oktober 2015

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Bentham, R. van
Boelens, drs. R.K.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen procedureel

Artikelen:

Pbw art. 3, 5, 50, 51

Samenvatting:

Nu de heer H. in de inrichting zowel als hoofd veiligheid als (plaatsvervangend) directeur fungeert, is onvoldoende gegarandeerd dat duidelijk is in welke hoedanigheid de heer H. fungeert bij oplegging van disciplinaire straffen. Disciplinaire straf onbevoegd opgelegd. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt vast dat de heer H. op 11 december 2013 op grond

van artikel 3, vierde lid, van de Pbw is aangewezen als plaatsvervanger van de directeur met ingang van 6 december 2013, zonder dat daarbij beperkingen in tijd en bevoegdheden zijn gesteld. Bij besluit van 14 november 2014 is de heer H. tijdelijk – en voor het eerst, zo begrijpt de beroepscommissie – benoemd als plaatsvervangend vestigingsdirecteur van de p.i. Leeuwarden voor 9 uren per week tot de einddatum van de detachering. Voor de overige 27 uren per week werkt de heer H. in de functie van hoofd veiligheid in dezelfde penitentiaire inrichting.

Wat betreft de bevoegdheden van de Minister en de directeur, voor zover hier van belang, overweegt de beroepscommissie als volgt. Het opperbeheer van de inrichtingen berust bij de Minister en het beheer van een inrichting of afdeling berust bij de directeur, aldus het bepaalde in het tweede en derde lid van artikel 3 van de Pbw. Aan artikel 3, vierde lid, van de Pbw ontleent de Minister de bevoegdheid één of meer personen aan te wijzen als plaatsvervanger van de directeur. In de Pbw wordt verder geen onderscheid gemaakt tussen de directeur en de plaatsvervanger van de directeur: in de Pbw wordt volstaan met het begrip directeur. De bevoegdheden en verantwoordelijkheden die aan deze functionaris worden toegekend, komen derhalve toe aan ieder die als directeur is aangesteld.

De directeur ontleent zijn bevoegdheden rechtstreeks aan de wet en kan ingevolge het bepaalde in het tweede lid van art. 5 van de Pbw bepaalde bevoegdheden mandateren aan

ambtenaren en medewerkers van de inrichting. Naar het oordeel van de beroepscommissie is het hoofd veiligheid een ambtenaar of medewerker in vorenbedoelde zin.

Uitgesloten van mandatering zijn evenwel de aan de directeur voorbehouden handelingen die zijn opgesomd in het vierde lid van artikel 5 van de Pbw, waartoe de onder h. genoemde oplegging van een disciplinaire straf behoort.

De heer H. is tijdelijk voor 9 uren benoemd tot plaatsvervangend vestigingsdirecteur. In die hoedanigheid komen hem alle in artikel 5 van de Pbw genoemde bevoegdheden toe, ook die bevoegdheden die aan de directeur zijn voorbehouden. Daarnaast blijft hij de functie van hoofd veiligheid uitoefenen en in die functie is hij ondergeschikt aan de directeur. Deze combinatie van functies merkt de beroepscommissie als onwenselijk aan omdat zij het gevaar van vermenging van taken en bevoegdheden in zich bergt.

Dit zou anders zijn indien de heer H. als plaatsvervanger van de directeur zou zijn aangesteld in de ene inrichting en als hoofd veiligheid zou blijven functioneren in de andere inrichting. In dat geval zal het gevaar van vermenging van functies zich niet voordoen en blijft de verdeling van taken en overdracht van bevoegdheden waar de huidige inzichten orent de wijze van leidinggeven aan een penitentiaire inrichting om vragen gegarandeerd. Zoals de beroepscommissie eerder heeft overwogen (RSJ 1 november 2012, 12/2163/GA) dient het voor gedetineerden duidelijk te zijn dat een disciplinaire straf is opgelegd

door de directeur. Nu de heer H. in de inrichting zowel als hoofd veiligheid als (plaatsvervangend) directeur fungeert, is het naar het oordeel van de beroepscommissie onvoldoende gegarandeerd dat duidelijk is in welke hoedanigheid de heer H. bij de oplegging van een disciplinaire straf functioneert. Dat de beslissing tot oplegging van de disciplinaire straf in deze zaak is ondertekend door de heer H. als plaatsvervangend vestigingsdirecteur is daartoe onvoldoende.

Gelet op het voorgaande is de heer H. naar het oordeel van de beroepscommissie dan ook niet bevoegd disciplinaire straffen op te leggen en is de beslissing tot oplegging van de disciplinaire straf naar het oordeel van de beroepscommissie dan ook onbevoegd genomen. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal worden bevestigd.

Zaaknummer:

15/2449/GB

Datum uitspraak:

19 november 2015

Beroepscommissie:

Stolwerk, mr. M.J.

Bol, mr. A.T.

Rutten, mr. M.A.G.

Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 20a

Samenvatting:

Klager wordt verdacht van het plegen van een terroristisch misdrijf en is derhalve geplaatst op een terroristenafdeling. Verzoek om uitplaatsing afgewezen. Geen strijd met hogere regeling. Geen strijd met onschuldpresumptie. Klager kan bij beklagcommissie klagen over beperkingen op terroristenafdeling. Eerder beroep niet-ontvankelijk verklaard. Overigens zijn klachten onvoldoende feitelijk onderbouwd. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Op grond van artikel 20a van de Regeling worden in de Terroristen Afdeling geplaatst gedetineerden die:

- verdacht worden van een terroristisch misdrijf;
- al dan niet onherroepelijk veroordeeld zijn wegens een terroristisch misdrijf;
- voor of tijdens hun detentie een boodschap van radicalisering verkondigen of verspreiden daaronder mede begrepen wervingsactiviteiten voor doeleinden die in strijd zijn met de openbare orde en veiligheid dan wel de orde of veiligheid in de inrichting; tenzij uit informatie van het GRIP of het Openbaar Ministerie voortvloeit dat plaatsing op een Terroristen Afdeling niet is geïndiceerd.

4.2. Blijkens de toelichting op deze bepaling komen gedetineerden als bedoeld in artikel 20a, onder a en b, van de Regeling "van rechtswege in

aanmerking" voor plaatsing in een terroristenafdeling (Stcrt. 18 september 2006, nr. 181, p. 13). In de uitspraken RSJ 31 augustus 2007, 06/2595/GB en RSJ 17 augustus 2012, 12/1289/GB heeft de beroepscommissie bepaald dat zeer bijzondere omstandigheden, bijvoorbeeld de psychische gesteldheid van de gedetineerde in combinatie met de feitelijke omstandigheden van een verblijf op de terroristenafdeling, een voortgezet verblijf op de terroristenafdeling onwenselijk maken.

4.3. Onbestreden is dat klager wordt verdacht van het plegen van een terroristisch misdrijf. Gelet hierop en voornoemd artikel 20a van de Regeling komt klager in aanmerking voor plaatsing op de terroristenafdeling. Klager heeft aangevoerd dat zijn plaatsing op de terroristenafdeling in strijd is met artikel 3, 6 en 8 van het EVRM.

De beroepscommissie is van oordeel dat artikel 20a van de Regeling niet in strijd is met een hogere regeling. De beroepscommissie kwam tot eenzelfde oordeel in onder meer de uitspraak RSJ 27 maart 2007, 06/3261/GB. In het bijzonder levert de plaatsing van klager op een terroristenafdeling als verdachte van een terroristisch misdrijf geen strijd op met de onschuldpresumptie van artikel 6 EVRM. Klager is gedetineerd in verband met de in zijn strafzaak opgelegde voorlopige hechtenis en kan de rechtbank verzoeken deze op te heffen of te schorsen. De omstandigheid dat klager zijn verblijf op de terroristenafdeling als een straf ervaart, betekent niet dat het als zodanig heeft te gelden. Klager verwijst verder naar de omstandigheden van zijn verblijf op

de terroristenafdeling. Klager verblijft in een individueel regime als bedoeld in artikel 22 van de Pbw en is onderworpen aan tal van beperkingen. Zo klaagt hij onder meer over de veelvuldige visitaties, het cameratoezicht, de beperkte bezoekmogelijkheden en de beperkte mogelijkheden te telefoneren met zijn advocaat. Ten aanzien van deze en andere beperkingen is op grond van de Pbw de directeur van de penitentiaire inrichting verantwoordelijk. Voor zover klager meent dat de hem opgelegde beperkingen in strijd zijn met enige bepaling van de Pbw of een andere regeling, kan hij hierover op grond van artikel 60 van de Pbw beklag indienen bij de beklagcommissie. Laatstelijk op 23 juni 2015 heeft de beroepscommissie klager niet-ontvankelijk verklaard in zijn beroep tegen de uitspraak van de beklagcommissie over het veelvuldig visiteren en het fouilleren (RSJ 23 juni 2015, 15/1404/GA). Hetgeen klager thans in het kader van onderhavige procedure naar voren heeft gebracht, is overigens onvoldoende feitelijk onderbouwd.

4.4. Gelet op het voorgaande in samenhang en onderling verband gezien, is de beroepscommissie van oordeel dat de beslissing van de selectiefunctionaris niet als onredelijk en onbillijk kan worden aangemerkt. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

15/2596/GB

Datum uitspraak:

19 november 2015

Beroepscommissie:

Stolwerk, mr. M.J.

Bol, mr. A.T.

Rutten, mr. M.A.G.

Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 20a

Samenvatting:

Klager wordt verdacht van het plegen van een terroristisch misdrijf en is derhalve geplaatst op een terroristenafdeling. Afwijzing verzoek uitplaatsing. Geen strijd met hogere regeling. Geen strijd met onschuldpresumptie. Klager kan bij beklagcommissie klagen over beperkingen op terroristenafdeling. Klachten onvoldoende feitelijk onderbouwd. Geen sprake van ernstig psychisch lijden of sociaal isolement. Klager wordt gemonitord door PMO. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Op grond van artikel 20a van de Regeling worden in de Terroristen Afdeling geplaatst gedetineerden die:

- verdacht worden van een terroristisch misdrijf;
- al dan niet onherroepelijk veroordeeld zijn wegens een terroristisch misdrijf;
- voor of tijdens hun detentie een boodschap van radicalisering verkondigen of verspreiden daaronder mede begrepen wervingsactiviteiten

voor doeleinden die in strijd zijn met de openbare orde en veiligheid dan wel de orde of veiligheid in de inrichting; tenzij uit informatie van het GRIP of het Openbaar Ministerie voortvloeit dat plaatsing op een Terroristen Afdeling niet is geïndiceerd.

4.2. Blijkens de toelichting op deze bepaling komen gedetineerden als bedoeld in artikel 20a, onder a en b, van de Regeling "van rechtswege in aanmerking" voor plaatsing in een terroristenafdeling (Stcrt. 18 september 2006, nr. 181, p. 13). In de uitspraken RSJ 31 augustus 2007, 06/2595/GB en RSJ 17 augustus 2012, 12/1289/GB heeft de beroepscommissie bepaald dat zeer bijzondere omstandigheden, bijvoorbeeld de psychische gesteldheid van de gedetineerde in combinatie met de feitelijke omstandigheden van een verblijf op de terroristenafdeling, een voortgezet verblijf op de terroristenafdeling onwenselijk maken.

4.3. Onbestreden is dat klager wordt verdacht van het plegen van een terroristisch misdrijf. Gelet hierop en voornoemd artikel 20a van de Regeling komt klager in aanmerking voor plaatsing op de terroristenafdeling. Klager heeft aangevoerd dat zijn plaatsing op de terroristenafdeling in strijd is met artikel 3, 6 en 8 van het EVRM.

De beroepscommissie is van oordeel dat artikel 20a van de Regeling niet in strijd is met een hogere regeling. De beroepscommissie kwam tot eenzelfde oordeel in onder meer de uitspraak RSJ 27 maart 2007, 06/3261/GB. In het bijzonder levert de plaatsing van klager op een terroristenafdeling als verdachte

van een terroristisch misdrijf geen strijd op met de onschuldpresumptie van artikel 6 EVRM. Klager is gedetineerd in verband met de in zijn strafzaak opgelegde voorlopige hechtenis en kan de rechtbank verzoeken deze op te heffen of te schorsen. De omstandigheid dat klager zijn verblijf op de terroristenafdeling als een straf ervaart, betekent niet dat het als zodanig heeft te gelden.

Klager verwijst verder naar de omstandigheden van zijn verblijf op de terroristenafdeling. Klager verblijft in een individueel regime als bedoeld in artikel 22 van de Pbw en is onderworpen aan tal van beperkingen. Zo klaagt hij onder meer over de veelvuldige visitaties, het cameratoezicht, de beperkte bezoekmogelijkheden en de beperkte mogelijkheden te telefoneren met zijn advocaat. Ten aanzien van deze en andere beperkingen is op grond van de Pbw de directeur van de penitentiaire inrichting verantwoordelijk. Voor zover klager meent dat de hem opgelegde beperkingen in strijd zijn met enige bepaling van de Pbw of een andere regeling, kan hij hierover op grond van artikel 60 van de Pbw beklag indienen bij de beklagcommissie. Hetgeen klager in het kader van onderhavige procedure hierover naar voren heeft gebracht, is onvoldoende feitelijk onderbouwd.

4.4. De beroepscommissie stelt als onbestreden vast dat bij klager sprake is van een psychiatrische problematiek. Bij de totstandkoming van de bestreden beslissing heeft de selectiefunctionaris geen inzage kunnen hebben in de medische informatie van klager, doordat klager heeft geweigerd hiervoor toestemming te verlenen. Dit neemt

niet weg dat de selectiefunctionaris op grond van de hem beschikbare gegevens een afweging dient te maken. Naar het oordeel van de beroepscommissie zijn uit deze beperkt beschikbare gegevens, waaronder het selectieadvies van de directeur van de p.i. Vught van 23 juni 2015, geen bijzonderheden gebleken, die duiden op ernstig psychisch lijden. Evenmin is gebleken dat klager verkeert in een sociaal isolement. Uit de reactie van de selectiefunctionaris komt verder naar voren dat klager wordt gemonitord door het PMO, dat hem zo nodig zorg kan verlenen. De beroepscommissie gaat er vanuit dat deze zorg voldoende zal zijn om de negatieve effecten van klagers detentie op te vangen.

4.5. Gelet op het voorgaande in samenhang en onderling verband gezien, is de beroepscommissie van oordeel dat de beslissing van de selectiefunctionaris niet als onredelijk en onbillijk kan worden aangemerkt. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

15/3537/GB

Datum uitspraak:

6 november 2015

Beroepscommissie:

Stolwerk, mr. M.J.

Bol, mr. A.T.

Rutten, mr. M.A.G.

Coster, mr. M.C. (secretaar)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing
gevangenis

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Zelfmelder. Selectiefunctionaris had klagers schrijven als nieuw verzoek om uitstel moeten aanmerken. Selectiefunctionaris moet nieuwe beslissing nemen waarbij in acht moet worden genomen dat klager tegen vonnis hoger beroep heeft ingesteld. Beroep gegrond, vernietiging beslissing selectiefunctionaris. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

4.1. De gevangenis van de p.i.

Nieuwegein is een gevangenis voor mannen met een regime van beperkte gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. De selectiefunctionaris heeft het verzoek van klager van 22 oktober 2015 aangemerkt als bezwaarschrift tegen zijn beslissing van 28 september 2015 en klager in verband met termijnoverschrijding niet-ontvankelijk in dat bezwaarschrift verklaard. Subsidiair heeft de selectiefunctionaris aangegeven dat hij, indien het bezwaar ontvankelijk zou moeten worden geacht, het bezwaar ongegrond zou hebben verklaard.

4.3. De beroepscommissie is van oordeel dat de selectiefunctionaris klagers schrijven van 22 oktober 2015 als een nieuw verzoek om uitstel had moeten aanmerken. Nu de selectiefunctionaris dat niet heeft gedaan, kan diens beslissing niet in stand blijven. Reeds hierom is het beroep gegrond en wordt de beslissing vernietigd. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen, waarbij tevens

in acht moet worden genomen dat uit artikel 557, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering volgt dat, voor zover niet anders bepaald, geen beslissing mag worden ten uitvoer gelegd zolang daartegen nog enig gewoon rechtsmiddel openstaat en zo dit is aangewend tot het ingetrokken is of daarop is beslist. Uit de akte van de rechtbank Midden-Nederland, locatie Utrecht, van 21 oktober 2015 volgt dat klagers raadsman op laatstgenoemde datum hoger beroep heeft ingesteld tegen het vonnis met parketnummer [...]

Zaaknummer:

15/3045/GB (wraking)

Datum uitspraak:

3 november 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Maanicus, mr. R.M.
Mulder, mw.mr.drs. L.C.
Jousma, mr. S. (secr.)

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Instellingswet RSJ 2015 art. 31

Samenvatting:

Verzoeker noemt geen lid of namen van de beroepscommissie die hij wil wraken. De omstandigheid dat verzoeker meermalen in het ongelijk is gesteld kan in abstracto geen objectieve rechtvaardiging voor het gevoel van vooringenomenheid betekenen. Bovendien kan hetgeen

verzoeker beoogt te bewerkstelligen, een voortvarende behandeling van zijn beroep, niet met een wrakingsverzoek worden bereikt. Verzoeker niet-ontvankelijk in wrakingsverzoek.

Rechtsoverwegingen:

Verzoeker vraagt hem toe te staan aanwezig te zijn bij de behandeling van het onderhavige wrakingsverzoek en daarbij eventueel mondeling zijn verzoek aan te vullen. Dit verzoek, dat niet nader is onderbouwd, zal worden afgewezen nu de wrakingskamer zich voldoende ingelicht acht om op het verzoek te beslissen.

Op grond van artikel 31, eerste lid, van de Instellingswet Raad voor strafrechtstoepassing en jeugdbescherming 2015 kan op verzoek van een der partijen elk van de leden van de beroepscommissie die de betreffende beroepszaak behandelen worden gewraakt op grond van feiten en omstandigheden waardoor de onpartijdigheid schade zou kunnen leiden.

Het beroep met kenmerk 15/3045/GB betreft de beslissing van de selectiefunctionaris tot plaatsing van verzoeker in de afdeling beheersproblematische gedetineerden van de p.i. Vught. Dat beroep is nog in behandeling bij de beroepscommissie als bedoeld in artikel 73, eerste lid, van de Penitentiaire beginselenwet. Verzoeker vraagt in eerste instantie wraking van de Raad voor strafrechtstoepassing en jeugdbescherming. In de nadere reactie van 21 oktober 2015 wordt toegelicht dat het wrakingsverzoek is gericht tegen de

beroepscommissie die het beroep van verzoeker behandelt. De bedoeling van het wrakingsverzoek is dat de beroepscommissie voortvarend handelt, daarbij oog hebbend voor de belangen van verzoeker, waarbij specifiek geldt dat verzoeken van verzoeker nu al meermalen ongegrond zijn verklaard als gevolg van het voortschrijden van de tijd en verzoeker daar in de thans lopende beroepsprocedure ook voor vreest.

De wrakingskamer stelt vast dat verzoeker wederom geen lid of leden van de beroepscommissie noemt die hij wil wraken. De in het wrakingsverzoek tot uiting komende wens dat zaken voortvarend en met oog voor de belangen van klagers worden behandeld, wordt door de Raad voor strafrechtstoepassing en jeugdbescherming geheel onderschreven en behoort tot zijn beleid. De omstandigheid dat verzoeker meermalen in het ongelijk is gesteld kan in abstracto geen objectieve rechtvaardiging voor het gevoel van vooringenomenheid betekenen. De beroepscommissie heeft nog niet eerder een beroep betreffende overplaatsing van verzoeker behandeld. De beslissingen waar verzoeker naar verwijst zijn van de voorzitter van de beroepscommissie geweest in het kader van schorsingsverzoeken betreffende beslissingen van de directeur van de penitentiaire inrichting.

Gelet op het vorenstaande dient verzoeker niet-ontvankelijk in zijn wrakingsverzoek te worden verklaard.

Zaaknummer:
15/2744/GM

Datum uitspraak:

3 november 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Ruissen, C.J.
Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging
medicatieverstrekking

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Het terughoudender voorschrijven van een geneesmiddel dan in het algemeen gebruiksvoorschrift van de bijsluiter staat vermeld, is, nu de voorschrijver naar de specifieke gebruikbehoefte kijkt, niet onzorgvuldig. Beroep daarom ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Nu klager in zijn klaagschrift noch in het beroepschrift heeft vermeld dat hij bij de behandeling van zijn klacht en beroep bijgestaan wilde worden door een rechtsbijstandverlener, is deze niet opgeroepen. De beroepscommissie ziet, nu zij zich voldoende ingelicht acht, geen aanleiding om de behandeling van het beroep aan te houden en zal de zaak thans afdoen.

Als onweersproken kan worden vastgesteld dat aan klager bij de verstrekking van een huidzalf een gebruiksvoorschrift is gegeven dat inhield dat minder keren moest worden gesmeerd dan in de bijsluiter bij het betreffende geneesmiddel

stond vermeld. Nu de bijsluiter een algemeen gebruiksvoorschrift geeft terwijl de voorschrijver steeds naar de gebruiksbehoefte in het specifieke geval kijkt, kan niet worden gezegd dat het terughoudender voorschrijven dan in de bijsluiter staat vermeld onzorgvuldig is. De beroepscommissie is daarom van oordeel dat het handelen van de inrichtingsarts in dit geval niet kan worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

15/1886/GM

Datum uitspraak:

3 november 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.

Kroeze, dr. H.J.P.

Ruissen, C.J.

Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling

Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Achterblijven van vijldeel is op zich niet wenselijk maar kan niet altijd worden voorkomen en hoeft niet te leiden tot verlies van kies. Behandeling van pijnklachten niet voldoende voortvarend. Er had meer overleg tussen behandelaars moeten plaatsvinden. Beroep gegrond, tegemoetkoming

€ 30,=.

Rechtsoverwegingen:

Vastgesteld kan worden dat de behandeling van klagers kaak en pijnklachten is geschied volgens de procedures die daarvoor gelden. Er is geen sprake van een medische fout. Ook niet met betrekking tot het in klagers kies achtergebleven vijldeel. Dat achterblijven is op zich niet wenselijk maar kan niet altijd worden voorkomen en hoeft niet te leiden tot het verloren gaan van het desbetreffende element. Naar het oordeel van de beroepscommissie heeft de behandeling plaatsgevonden binnen de daarvoor in het algemeen geldende norm. Wel moet worden geoordeeld dat bij de behandeling van klagers pijnklachten niet voortvarend is gehandeld. Indien er destijds meer overleg had plaatsgevonden tussen de verschillende behandelaars had mogelijk eerder overgegaan kunnen worden tot extractie van het desbetreffende element, hetgeen een aantal klachten had kunnen voorkomen. Dit leidt tot het oordeel dat klager onvoldoende serieus is genomen in zijn klachten; en dat levert onzorgvuldig (medisch) handelen op. De omstandigheid dat er communicatieproblemen zijn geweest door de wisseling van tandartsen binnen de inrichting is daarvoor mogelijk een verklaring maar maakt dit oordeel niet anders. De beroepscommissie is, het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien, van oordeel dat het handelen van de tandarts moet worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

De beroepscommissie acht termen aanwezig voor het toekennen van een financiële tegemoetkoming en zal de hoogte daarvan vaststellen op € 30,=. De beroepscommissie merkt daarbij op dat de tegemoetkoming wordt toegekend voor het door klager ondervonden ongemak en niet bedoeld is als (materiële of immateriële) schadevergoeding.

Zaaknummer:

15/2867/GV

Datum uitspraak:

14 oktober 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof strafonderbreking

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de
inrichting art. 23, 34, 36

Samenvatting:

Ernst problemen klagers thuissituatie wordt onderkend, maar niet vast te stellen of sprake is van in ernstige psychische nood verkerend(e) partner/ kind/ouder. Staatssecretaris had medisch adviseur moeten raadplegen. Nu dit niet is gebeurd is beslissing onzorgvuldig. Beroep gegrond, opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf

van twee jaar met aftrek, wegens verduistering. Aansluitend dient hij mogelijk in totaal 21 dagen vervangende hechtenis op grond van de Lex Mulder te ondergaan. De einddatum van zijn detentie is thans bepaald op 7 juli 2016.

Klager heeft in zijn schrijven van 17 juli 2015 toegelicht dat zijn partner alsmede zijn twee kinderen (van vier en negen jaar) te kampen hebben met ernstige psychische problemen, mede doordat zij – als gevolg van de onverwachte detentie van klager – hun woning zijn verloren, geen inkomsten hebben en geen partner/vader meer hebben. Ook klagers moeder heeft psychische problemen, zo schrijft klager. Klager heeft toegelicht dat hij zijn gezin wil bijstaan en stelt dat hij door middel van een strafonderbreking van drie maanden kan zorgen voor rust en stabiliteit in zijn gezin, waardoor de psychische problemen bij zijn gezin (zouden) kunnen afnemen.

Ingevolge artikel 34 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting (hierna: de Regeling) kan strafonderbreking worden verleend wegens zodanig bijzondere omstandigheden in de persoonlijke sfeer, dat niet kan worden volstaan met een andere vorm van verlof. Op grond van artikel 36 in samenhang bezien met artikel 23 van de Regeling kan strafonderbreking worden verleend voor een bezoek aan een in ernstige psychische nood verkerend(e) levenspartner, kind of ouder van de gedetineerde.

De vraag die beantwoording behoeft is of klagers partner, kinderen en/of

moeder in ernstige psychische nood verkeren/verkeert.

Klager heeft in zijn schrijven van 17 juli 2015 uitgebreid de psychische toestand van zijn partner, kinderen en moeder toegelicht. Zo heeft hij over zijn partner geschreven dat zij is gediagnosticeerd met een ernstige vorm van PTSS (Post Traumatische Stress Syndroom), waardoor zij slecht om kan gaan met stresssituaties en snel in een depressie terecht komt alsmede dat zij op dit moment met regelmaat komt "bij de huisarts, [het] ziekenhuis (internist) en [een] psycholoog/psychiater en [dat ze] bij de laatste geclassificeerd [is] als 'ernstig' omdat ze zelfmoord gedachtes heeft.". Klager heeft voorts verklaringen van de coördinator Gezin in Balans, een pastoraal werker, het buurtteam en een jeugdpsychiater van het LUMC waarin de psychische toestand van zijn partner en kinderen wordt beschreven in de procedure ingebracht. In het verslag van het buurtteam van 18 juni 2015 staat over klagers partner het volgende: "Sinds kort merken we dat de spanning ook bij [klagers partner] psychische klachten met zich meebrengt. Ongeveer twee weken geleden is zij onwel geworden tijdens het auto rijden op de snelweg en heeft ze een auto ongeluk gehad. [...] [Klagers partner] is door de huisarts verwezen naar een psycholoog.". Op dit verslag staat voorts handgeschreven dat op 22 juni een intake van haar bij een psychotherapiepraktijk heeft plaatsgevonden. Klagers verzoek om strafonderbreking wordt ondersteund door de coördinator Gezin in Balans.

De beroepscommissie onderkent de ernst van de problemen in de

thuissituatie van klager, maar kan op basis van de zich in het dossier bevindende stukken – hoewel klager er alles aan heeft gedaan om aan te tonen dat sprake is van ernstige psychische problematiek binnen zijn gezin – niet vaststellen of sprake is van een in ernstige psychische nood verkerend(e) partner, kind of ouder als bedoeld in artikel 36 juncto 23 van de Regeling. Om dit te kunnen beoordelen is een (psycho-)medisch advies/oordeel nodig. Naar het oordeel van de beroepscommissie had het, nu klager alles heeft gedaan om zijn standpunt te onderbouwen, op de weg van de Staatssecretaris gelegen om bij de medisch adviseur advies in te winnen omtrent de aard en ernst van de psychische toestand van met name klagers partner, maar ook van zijn kinderen en moeder. Nu de Staatssecretaris dit heeft nagelaten, is de bestreden beslissing niet zorgvuldig tot stand gekomen. De beroepscommissie zal het beroep dan ook gegrond verklaren, de bestreden beslissing van de Staatssecretaris vernietigen en de Staatssecretaris opdragen om met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen binnen een termijn van twee weken na ontvangst van deze uitspraak. Klagers raadsman heeft bij brief van 30 september 2015 naar voren gebracht dat de Staatssecretaris een dertiental bescheiden die door klager zijn ingebracht niet heeft overgelegd. De beroepscommissie overweegt dat de Staatssecretaris deze stukken – voor zover die daadwerkelijk zijn ingebracht door klager – bij zijn nieuw te nemen beslissing dient te betrekken. Ten overvloede merkt de beroepscommissie

op dat zij ook tot deze uitspraak zou zijn gekomen als de Staatssecretaris wel de (vermeende) ontbrekende stukken had overgelegd, aangezien zij een advies van de medisch adviseur als bovenbedoeld voor de beoordeling onmisbaar acht. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

15/1943/TA

Datum uitspraak:

26 november 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Marle, prof.dr. H.J.C. van
Niederer, mr. J.M.L.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Bezoek

Artikelen:

Bvt art. 37; EVRM art. 8

Samenvatting:

Gerechtvaardigde inbreuk op rechten op privacy en 'family life' door het stellen van voorwaarde van openheid over relatie aan mogelijk maken van bezoek van en aan in andere locatie van inrichting verblijvende partner want noodzakelijk in belang van handhaving van belangen genoemd in wet en verdrag. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie heeft het verzoek om gelijktijdig horen van klager en zijn partner ter zitting afgewezen, omdat

de Bvt uitgaat van een individueel klachtrecht en niet is gesteld of gebleken dat een dringende reden aanwezig is om klager en zijn partner niet individueel maar gelijktijdig te horen.

Op grond van de stukken en het behandelde ter zitting is voldoende aannemelijk geworden dat klager en zijn partner vanwege hun relatie hebben verzocht om bezoekmogelijkheden van en aan elkaar, alsmede dat de inrichting daaraan de voorwaarde heeft gesteld van voldoende openheid van zowel klager als zijn partner over de reden waarom de eerdere relatie tussen hen moest worden beëindigd, over het doel en hun wensen ten aanzien van de huidige relatie, en over het verloop van de belcontacten tussen beiden.

Naar het oordeel van de beroepscommissie is het stellen van deze voorwaarde niet onredelijk in het licht van de omstandigheden dat klager en zijn partner eenzelfde pathologie en delictachtergrond hebben; volgens de behandelteams van klager en zijn partner mogelijk een verhoogd delictrisico in de relatie is gelegen; en een eerdere relatie van klager en zijn partner moest worden beëindigd omdat klager zijn partner zodanig onder druk zette dat sprake was van een ongelijke verhouding binnen die relatie.

Voldoende duidelijk is geworden dat klager en zijn partner menen dat de inrichting niet concreet aangeeft waarover door hen openheid gegeven moet worden - wat door de inrichting wordt betwist -, maar dat klager in het geheel geen openheid over de relatie met zijn partner heeft gegeven en eigenlijk ook niet wenst te geven omdat dit volgens hem een privé

aangelegenheid is waarover klager en zijn partner geen openheid behoeven te geven. Door deze opstelling werkt klager met name zelf

- evenals zijn partner die de mening van klager onderschrijft - de totstandkoming van een bezoekenregeling tegen.

Klager heeft gesteld dat de inrichting door het vragen van openheid over de relatie en het tot op heden niet realiseren van een bezoekenregeling in strijd met artikel 8 EVRM handelt, omdat de inrichting de in het eerste lid van dat artikel neergelegde rechten van klager op privacy en op 'family life' schendt. Op zichzelf vormt het vragen van openheid over de relatie van klager en zijn partner teneinde te kunnen beoordelen of bezoek kan worden toegestaan een inbreuk op klagers recht op privacy en klagers recht op 'family life'.

De vraag is of de inrichting deze inbreuk heeft mogen maken. Ingevolge artikel 8, tweede lid, EVRM kunnen genoemde rechten alleen gerechtvaardigd worden beperkt als voor die beperking een wettelijke grondslag bestaat en indien die beperking noodzakelijk is met het oog op één van de in dat artikel genoemde belangen (te weten onder meer: ter voorkoming van wanordelijkheden en strafbare feiten, ter bescherming van de gezondheid of de goede zeden of ter bescherming van de rechten en vrijheden van anderen).

Vast staat dat de voorwaarde van openheid van klager en zijn partner over hun relatie die door de inrichting wordt gesteld om te kunnen inschatten of bezoek kan worden toegestaan, is gebaseerd op de wet, nl. artikel 37 Bvt: in hun geval moet een verlofmachtiging

worden aangevraagd nu klager en zijn partner elk in een andere locatie van de inrichting verblijven. Daarbij gaat het erom of dat bezoek verantwoord is te achten met het oog op de veiligheid van de partner van klager binnen de relatie en daarmee op de orde en veiligheid in de locatie van de inrichting waar het bezoek plaatsvindt. Daarmee is het stellen van de bedoelde voorwaarde aan het mogelijk maken van bezoek niet alleen niet onredelijk op de hierboven genoemde gronden, maar op dezelfde gronden ook noodzakelijk in het belang van de handhaving van belangen, genoemd in dat tweede lid van artikel 8 EVRM, en van de belangen genoemd in artikel 37, derde en/of vierde lid in verbinding met artikel 35, derde lid, Bvt (onder meer het belang van de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de verpleegde voor de veiligheid van anderen dan de verpleegde of de algemene veiligheid van personen en goederen; het belang van de handhaving van de orde en veiligheid in de inrichting, en het belang van voorkoming of opsporing van strafbare feiten).

Gelet op het vorenstaande is de inbreuk op klagers rechten op privacy en 'family life' gerechtvaardigd te achten.

Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

15/1672/TA

Datum uitspraak:

25 november 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.

Marle, prof.dr. H.J.C. van
Niederer, mr. J.M.L.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC De Kijvelanden
te Poortugaal

Trefwoorden:

Bewegingsvrijheid afdeling intensieve
zorg
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art. 32

Samenvatting:

Voortzetting verblijf op ZIZ-
afdeling langer dan 6 weken na
longstayvoordracht is in dit geval
onredelijk. De omstandigheid dat klager
niet aan groepsmomenten deelnam is
onvoldoende om klager niet eerder naar
veel structuur biedende afdeling Jade
over te plaatsen. Beroep in zoverre
gegrond, tegemoetkoming € 182,= (€
2,= per dag).

Rechtsoverwegingen:

Hetgeen in beroep door klagers
raadsman is aangevoerd over het niet
horen van klager met betrekking tot de
beslissing van 21 april 2015 kan niet
leiden tot een ander oordeel dan door de
beklagcommissie op dit punt is gegeven.
Het beroep zal in zoverre ongegrond
worden verklaard.

Klagers verblijf op de ZIZ-afdeling
Olivijn kon naar het oordeel van de
beroepscommissie op 10 februari 2015
in redelijkheid worden voortgezet nu
klager volgens de inrichting niet aan
behandeling wilde meewerken, niet

of nauwelijks aan groepsmomenten
meedeed en bij een overplaatsing naar
een reguliere behandelafdeling al snel
overvraagd zou worden met mogelijke
escalatie als gevolg.

Ook op 21 april 2015 kon het verblijf op
die afdeling in redelijkheid nog worden
voortgezet. Weliswaar was klager op 31
maart 2015 voorgedragen voor plaatsing
in een longstayvoorziening, maar het is
in het licht van het beschreven verloop
van de voorgaande periode van verblijf
in de inrichting niet onredelijk te achten
dat de inrichting eerst wilde bekijken
of klager zich in het perspectief van
een toekomstige longstayplaatsing in
de huidige inrichting kon handhaven
en of afspraken met hem gemaakt
konden worden. De beroepscommissie
is echter niet gebleken van feiten of
omstandigheden op grond waarvan die
periode van onderzoek langer dan zes
weken na de longstayvoordracht op
31 maart 2015 heeft moeten duren en
klager eerst op 12 augustus 2015 naar
de afdeling Jade, een afdeling met veel
structuur, kon worden overgeplaatst.
De omstandigheid dat klager niet aan
groepsmomenten deelnam is naar
het oordeel van de beroepscommissie
onvoldoende om hem niet eerder naar
de – veel structuur biedende – afdeling
Jade over te plaatsen. Zij zal daarom het
beroep ten aanzien van de voortzetting
van klagers verblijf op de ZIZ-afdeling
tot zes weken na 31 maart 2015, 13
mei 2015, ongegrond verklaren, maar
gegrond verklaren voor zover het verblijf
op de ZIZ-afdeling nadien, derhalve van
13 mei 2015 tot 12 augustus 2015, is
voortgezet.

Nu de rechtsgevolgen van de bestreden
beslissing vanaf 13 mei 2015 tot 12

augustus 2015 niet meer ongedaan zijn te maken, komt klager een tegemoetkoming toe. Het hoofd van de inrichting is in de gelegenheid gesteld zijn standpunt hieromtrent te bepalen. De beroepscommissie stelt deze vast op € 2,= per dag van voortgezet verblijf in genoemde periode, zijnde een bedrag van in totaal € 182,=.

Zaaknummer:

15/1904/TA

Datum uitspraak:

25 november 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Marle, prof.dr. H.J.C. van
Niederer, mr. J.M.L.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Vermissing

Artikelen:

Bvt. art. 44

Samenvatting:

Nu er geen paklijsten zijn daar klager zelf dozen heeft ingepakt met mededeling dozen niet buiten zijn aanwezigheid te openen zou het zorgvuldig zijn geweest de dozen in zijn aanwezigheid te openen en uit te pakken. Beroep hoofd inrichting ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan - voor zover dat is komen vast te staan - naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een

andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Voldoende aannemelijk is dat klager in Veldzicht geen paklijsten heeft opgesteld maar zelf zijn spullen heeft ingepakt in 20 dozen met daarop de mededeling deze dozen niet buiten zijn aanwezigheid te openen. Naar het oordeel van de beroepscommissie zou het onder deze omstandigheden, met name het ontbreken van paklijsten, zorgvuldig zijn geweest als de dozen in aanwezigheid van klager waren geopend en uitgepakt, juist ook ter bescherming van de inrichting zelf en om discussie te vermijden. Dit is niet gebeurd. Of er daarna onzorgvuldig met de goederen van klager is omgegaan kan in het midden blijven. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

15/1973/TA

Datum uitspraak:

25 november 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Marle, prof.dr. H.J.C. van
Niederer, mr. J.M.L.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Bezoek
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 37 en 56

Samenvatting:

Aanwezigheid maatschappelijk werkster bij bezoek dochter houdt geen verband

met veiligheidsbelang op grond waarvan tijdens bezoek toezicht kan plaatsvinden, maar ligt in de sfeer van de behandeling van klaagster. Klaagster alsnog niet-ontvankelijk in beklag.

Rechtsoverwegingen:

Ter zitting is voldoende aannemelijk geworden dat de aanwezigheid van de maatschappelijk werkster bij het bezoek van de dochter van klaagster niet is gelegen in één van de in artikel 35, derde lid, Bvt opgenomen veiligheidsbelangen op grond waarvan krachtens artikel 37, vierde lid, Bvt toezicht tijdens bezoek kan worden uitgeoefend. Uit de ter zitting namens het hoofd van de inrichting afgelegde verklaring komt immers naar voren dat de aanwezigheid van de maatschappelijk werkster tot doel heeft het contact van klaagster met de haar bezoekende dochter in stand te houden, aangezien de relatie van klaagster met haar andere dochter geheel verstoord is geraakt. De aanwezigheid van de maatschappelijk werkster bij het bezoek van de dochter van klaagster ligt daarmee in de sfeer van de behandeling van klaagster. De beroepscommissie is niet bevoegd te treden in de wijze van behandeling van klaagster door de inrichting. Klaagster kan daarom alsnog niet in het beklag worden ontvangen.

Zaaknummer:

15/1637/TA

Datum uitspraak:

6 november 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Bos, drs. W.A.Th.
Water, mr. R. van de
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC Dr. S. van
Mesdag te Groningen

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel
Huisregels
Informatieplicht
Bezoek

Artikelen:

Bvt art. 7, 52; huisregels FPC Dr. S. van
Mesdag

Samenvatting:

Tijdelijke wijziging huisregels intern
bezoek is in strijd met Bvt mondeling en
niet schriftelijk vastgelegd en kenbaar
gemaakt. Wijziging is daarom in strijd
met hogere regelgeving doorgevoerd.
Klager ontvankelijk in klacht en klacht
gegrond. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

In de huisregels, zoals die luiden
op 12 januari 2015, was over intern
bezoek het volgende bepaald: "Indien
patiënten van verschillende units binnen
de Mesdag elkaar willen bezoeken,
dan is er toestemming nodig van beide
units ". Vast staat dat op 11 januari
2015 mondeling aan de patiënten is
meegedeeld dat met ingang van
12 januari 2015 een verbod geldt voor
het bezoeken van patiënten op andere

units. Met deze beslissing zijn de tot op dat moment geldende huisregels over intern bezoek (tijdelijk) buiten werking gesteld en is in feite een nieuwe (tijdelijke) huisregel over intern bezoek in werking getreden. Klagers beklag is gericht tegen deze wijziging van de huisregels over intern bezoek; zijn beklag heeft derhalve betrekking op een algemene, voor alle in de inrichting verblijvende verpleegden geldende regel. Hierover kan een verpleegde niet klagen, tenzij sprake is van strijd met wet- en/of regelgeving van hogere orde.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, van de Bvt stelt het hoofd van de inrichting huisregels voor de inrichting of een of meer afdelingen daarvan vast. In artikel 52, eerste lid, van de Bvt is bepaald dat het hoofd van de inrichting zorg draagt dat de verpleegde bij binnenkomst in de inrichting schriftelijk op de hoogte wordt gesteld van zijn bij of krachtens deze wet gestelde rechten en plichten, bijvoorbeeld (zo blijkt uit de memorie van toelichting op dit artikel) door uitreiking van de huisregels. In de inleiding op de huisregels van de Van Mesdag (onder het kopje 'De Huisregels') is vermeld dat wijzigingen van de huisregels "helder [worden] gecommuniceerd en gepubliceerd". Uit vorenstaande wet- en regelgeving volgt dat huisregels, opdat deze kenbaar en raadpleegbaar zijn voor verpleegden, op schrift moeten worden gesteld. In het verlengde hiervan ligt – en zulks blijkt ook uit de huisregels van de inrichting – dat wijzigingen van huisregels (waardoor in feite nieuwe huisregels worden gecreëerd), ook al betreffen het tijdelijke wijzigingen, ook schriftelijk moeten worden vastgelegd en kenbaar

gemaakt. Nu de bestreden wijziging van de huisregels slechts mondeling aan de verpleegden is meegedeeld en niet schriftelijk is vastgelegd noch kenbaar gemaakt, is deze (tijdelijke) wijziging van de huisregels in strijd met de (strekking van de) Bvt en de vigerende huisregels – dus met hogere wet- en regelgeving – doorgevoerd en kenbaar gemaakt. Gelet hierop zal de beroepscommissie het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie vernietigen, klager alsnog in zijn beklag ontvangen en klagers beklag gegrond verklaren.

Voorts staat ter beoordeling of aan klager een tegemoetkoming moet worden toegekend. De beroepscommissie is van oordeel dat dit niet het geval is, nu de inrichting gelet op de incidenten die eind 2014 hebben plaatsgevonden in redelijkheid heeft kunnen beslissen om intern bezoek tussen verpleegden op verscheidene units tijdelijk niet meer toe te staan en om dit (in beginsel) tijdelijke algehele verbod op intern bezoek ook ten aanzien van klager toe te passen. De gevolgen van die (tijdelijke) wijziging zijn door klager, begrijpelijk, als vervelend ervaren, maar kunnen bezien in het licht van de algehele situatie in de inrichting op dat moment, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Bij bovenstaand oordeel is ook meegewogen dat het hoofd van de inrichting een werkgroep, waarvan verpleegden deel uitmaken, in het leven heeft geroepen om te onderzoeken of de tijdelijke regelwijziging(en) een meer definitief karakter zou(den) moeten krijgen, hetgeen getuigt van zorgvuldigheid.

Zaaknummer:

15/1344/TA

Datum uitspraak:

4 november 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Bos, drs. W.A.Th.
Water, mr. R. van de
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de Pompestichting
te Nijmegen

Trefwoorden:

Voorwerpen op cel

Artikelen:

Bvt art. 67

Samenvatting:

Voor zover klager mondelinge toestemming zou hebben gegeven voor laten blokkeren van poorten x-box, heeft hij die toestemming met zijn weigering contract te ondertekenen weer ingetrokken. Nu poorten toch zijn geblokkeerd, is onredelijk jegens klager gehandeld. Beroep inrichting ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klagers raadsman heeft verzocht om aanhouding van de behandeling van het beroep. Ter zitting heeft klager meegedeeld dat de behandeling van het beroep wat hem betreft kan doorgaan, omdat hij voldoende in staat is zelf een mondelinge reactie te geven op het beroep van de inrichting. Gelet hierop en nu de beroepscommissie zich voldoende ingelicht acht om op

het beroep te beslissen, heeft zij het aanhoudingsverzoek van de raadsman afgewezen.

De beroepscommissie stelt voorop dat zij in deze uitspraak geen oordeel zal geven over de eerst in beroep door klager aangevoerde omstandigheid dat zijn x-box kapot is gegaan toen hij deze na terugkomst van Strijbosch testte, nu deze omstandigheid in het onderliggende klaagschrift niet is vermeld, de beklagcommissie hierover geen uitspraak heeft gedaan en klager tegen de uitspraak van de beklagcommissie geen beroep heeft ingesteld. In het navolgende gaat de beroepscommissie enkel in op de vraag of de inrichting in redelijkheid de LAN-poort(en) en usb-poort(en) van klagers x-box onklaar heeft mogen laten maken.

De beroepscommissie gaat bij haar beoordeling uit van de volgende feiten en omstandigheden. Klager is op 19 januari 2015 door de inrichting voor een keuze gesteld; hij diende ofwel zijn x-box uit te voeren ofwel de wifi-, LAN- en usb-poorten onklaar te laten maken door Strijbosch. Op 22 januari 2015 heeft klager mondeling toestemming gegeven voor het opsturen van zijn x-box naar Strijbosch. Op 23 januari 2015 heeft de inrichting klager een contract voorgelegd, maar klager heeft dit contract betreffende het onklaar maken van de genoemde poorten niet willen ondertekenen.

Voorop staat dat de inrichting een spelcomputer van een verpleegde niet zonder diens toestemming mag laten modificeren. In geschil is of klager op 22 januari 2015 mondeling

toestemming heeft gegeven voor het laten blokkeren van alleen de wifi-poort(en) van zijn x-box – zoals klager stelt – of ook van de LAN-poort(en) en de usb-poort(en) ervan – zoals de inrichting stelt. Naar het oordeel van de beroepscommissie kan evenwel in het midden blijven waarop klagers mondelinge toestemming precies betrekking had. Immers, voor zover klager op 22 januari 2015 mondelinge toestemming zou hebben gegeven voor het laten blokkeren van de wifi-, LAN- en usb-poorten, heeft hij in ieder geval die toestemming op 23 januari 2015 met zijn weigering om het hierboven vermelde contract te ondertekenen weer ingetrokken. De inrichting had na de weigering van klager om het contract te ondertekenen kunnen en moeten begrijpen dat klager niet akkoord ging met het laten blokkeren van de LAN- en usb-poorten van zijn x-box en dat geen overeenkomst met klager tot stand was gekomen. Nu de inrichting desondanks de LAN- en usb-poorten van klagers x-box onklaar heeft laten maken door Strijbosch heeft zij onredelijk en onbillijk gehandeld jegens klager. Gelet op het vorenstaande zal de beroepscommissie het beroep ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagcommissie met wijziging van de gronden bevestigen.

Zaaknummer:

15/1340/TA en 15/1342/TA

Datum uitspraak:

4 november 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.

Bos, drs. W.A.Th.
Water, mr. R. van de
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de Pompestichting te Nijmegen

Trefwoorden:

Schade

Artikelen:

Bvt art. 67

Samenvatting:

Direct na controle gemelde en door inrichting vastgestelde schade in dit geval voor rekening van inrichting. Enkel inwinnen informatie bij controleurs onvoldoende. Klager had verzocht drie verpleegden te horen over staat van tv voor controle. Beroep inrichting ongegrond. Geen tegemoetkoming maar opdracht inrichting om samen met klager tot oplossing te komen voor schade.

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van het beroep van het hoofd van de inrichting, gericht tegen de gegrondverklaring van het beklag door de beklagcommissie, overweegt de beroepscommissie het volgende. Vast staat dat op 26 januari 2015 een controle van klagers kamer heeft plaatsgevonden waarbij klager niet aanwezig heeft mogen zijn; dat klager direct na die kamercontrole bij de zorgmanager melding heeft gemaakt van schade aan zijn bureau en televisie; en dat de zorgmanager heeft vastgesteld dat er inderdaad schade was aan klagers bureau en televisie.

In geschil is of deze schade is ontstaan tijdens de kamercontrole op 26 januari 2015 – zoals klager stelt – of daarvoor al bestond. De inrichting stelt zich op het standpunt dat niet is gebleken dat de schade is ontstaan tijdens de kamercontrole en heeft zich daarbij gebaseerd op het feit dat geen bijzonderheden zijn vermeld op het formulier 'Rapportage kamercontrole' en op de nadere verklaringen van de controleurs. Hoewel de inrichting zich in principe mag verlaten op verklaringen van haar medewerkers, kon in dit geval klagers pertinente stelling dat de schade wel is ontstaan tijdens de kamercontrole naar het oordeel van de beroepscommissie niet op voorhand als zonder meer onaannemelijk worden aangemerkt. De beroepscommissie baseert dit oordeel op het feit dat klager direct na de controle de schade bij de inrichting heeft gemeld alsmede op de – niet door de inrichting weersproken – omstandigheid dat klager aan de inrichting heeft verzocht om bij drie medeverpleegden na te vragen hoe klagers televisie en kamer er de avond voorafgaande aan de kamercontrole uitzagen.

Onder deze omstandigheden had het naar het oordeel van de beroepscommissie op de weg van de inrichting gelegen om meer onderzoek te verrichten dan het enkele inwinnen van informatie bij de controleurs van klagers kamer. De beroepscommissie is van oordeel dat de inrichting niet alles heeft gedaan wat in dit geval in redelijkheid van haar kon worden verwacht en daarmee onvoldoende zorgvuldig heeft gehandeld. Het leidt tot het oordeel dat in dit bijzondere geval de schade van

klager voor rekening en risico van de inrichting dient te komen. Gelet hierop zal de beroepscommissie het beroep van het hoofd van de inrichting ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagcommissie met wijziging van de gronden bevestigen.

Ten aanzien van het beroep van klager, gericht tegen de beslissing van de beklagcommissie klager geen tegemoetkoming toe te kennen, overweegt de beroepscommissie het volgende. Klager heeft primair verzocht om de inrichting op te dragen zijn schade te herstellen en subsidiair om een vergoeding van zijn schade. Uitgangspunt is dat een tegemoetkoming is bedoeld voor door een verpleegde ondervonden ongemak. In geval sprake is van schade en indien die schade eenvoudig is te begroten, is er aanleiding schadevergoedingsaspecten te betrekken bij de bepaling van de hoogte van de tegemoetkoming. Vast staat dat klager schade heeft geleden. De beroepscommissie heeft bepaald dat deze voor rekening en risico van de inrichting komt. De hoogte van die schade is evenwel niet eenvoudig te begroten. Gelet hierop en nu klagers primaire verzoek ertoe strekt dat zijn schade wordt hersteld, zal de beroepscommissie klager geen tegemoetkoming toekennen, maar het hoofd van de inrichting opdragen om samen met klager – en met inachtneming van het hiervoor overwogene – tot een naar wederzijdse tevredenheid leidende oplossing voor deze situatie te komen. Het vorenstaande zou kunnen inhouden dat de inrichting eventuele reparatiekosten (tot maximaal de aanschafwaarde van

de televisie minus een in redelijkheid te bepalen bedrag in verband met waardevermindering wegens ouderdom) voor haar rekening neemt. Gelet hierop zal de beroepscommissie het beroep van klager gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie in zoverre vernietigen en het hoofd van de inrichting opdragen te voldoen aan het bovenstaande.

Zaaknummer:

15/3437/TA

Datum uitspraak:

26 oktober 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Maanicus, mr. R.M.
Mulder, mw.mr.drs. L.C.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

Klachtencommissie bij de
Oostvaarderskliniek te Almere

Trefwoorden:

Ordemaatregel aanleiding

Artikelen:

Bvt art.4; Wet Bopz art. 41a

Samenvatting:

Volgens vaste rechtspraak beroepscommissie is niet Bvt maar Wet Bopz van toepassing op Bopz-patient in FPC met tevens Bopz-bestemming. Klachtencommissie heeft ten onrechte gemeld dat beroep openstaat ex Bvt. Beroepscommissie onbevoegd het beroep in behandeling te nemen.

Rechtsoverwegingen:

Klager is uitsluitend op grond van een Bopz-titel in de inrichting geplaatst. FPC Oostvaarderskliniek is aangewezen als een tbs-inrichting, maar volgens de 'Regeling aanmerking psychiatrisch ziekenhuis Bopz' (Staatscourant nr. 9954 van 23 mei 2012) tevens door de minister van VWS aangemerkt als een psychiatrisch ziekenhuis als bedoeld in de Wet Bopz.

Volgens de Memorie van toelichting bij de Bvt is de status van de inrichting leidend voor de interne rechtspositie van de betrokken persoon.

Klager valt niet onder de categorieën verpleegden als vermeld in artikel 4 Bvt op wie de Bvt van toepassing is.

De beroepscommissie overweegt dat, zoals uit de vaste rechtspraak van de Raad naar voren komt – laatstelijk RSJ, 22 juni 2013,13/1216/TA - een met een Bopz-machtiging opgenomen patiënt moet kunnen afgaan op de bepalingen van de Wet Bopz om te weten hoe zijn interne rechtspositie is geregeld. In de Wet Bopz noch in de Bvt is immers aangegeven dat de Wet Bopz niet en de Bvt wel van toepassing zou zijn op een louter krachtens een rechterlijke machtiging geplaatste patiënt in een inrichting die is aangewezen als tbs-inrichting en tevens is aangemerkt als een psychiatrisch ziekenhuis (zie ook de uitspraak van de rechtbank Utrecht d.d. 11 augustus 1999, nr. 86457/HA ZA 98-1203, kBJ/BOPZ-Jurisprudentie 1999 nr. 66 en de uitspraak van de rechtbank Zutphen op 21 juli 2011, LJN BR4854).

De klachtencommissie bij de inrichting heeft derhalve ten onrechte in de aanbiedingsbrief bij haar uitspraak

gemeld dat beroep open staat bij de beroepscommissie van de Raad. Krachtens artikel 41a Wet Bopz staat beroep open bij de civiele rechter.

Zaaknummer:

15/1765/TA

Datum uitspraak:

22 oktober 2015

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Wouda, drs. J.E.
Water, mr. R. van de
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de Pompestichting,
locatie Nijmegen

Trefwoorden:

Persoonlijke verblijfsruimte
Ontvankelijkheid materieel
Bewegingsvrijheid afzondering en
separatie
Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Regeling eisen persoonlijke
verblijfsruimte justitiële TBS-inrichtingen
art. 3; Bvt art. 58, 66

Samenvatting:

Plaatsing in verblijfsruimte met
stankoverlast is in strijd met
de Regeling. Beroep gegrond,
tegemoetkoming € 25,= met name
omdat klager vanwege afzondering
was ingesloten. Materiële gronden
voor afzondering door raadsman pas
aangevoerd in namiddag voor zitting. Dit
is te laat. In zoverre niet-ontvankelijk in

beroep.

Rechtsoverwegingen:

Met betrekking tot a:

Uit artikel 3, tweede lid, van de Regeling
eisen persoonlijke verblijfsruimte
justitiële TBS-inrichtingen volgt dat bij
plaatsing de persoonlijke verblijfsruimte
schoon, in goede staat en zonder
gebreken wordt opgeleverd aan de
verpleegde.

De toelichting op artikel 3 van de
Regeling bepaalt dat een persoonlijke
verblijfsruimte alvorens deze wordt
betrokken door een nieuwe verpleegde
indien nodig grondig wordt gereinigd en
dat gebreken worden hersteld. Juist is,
zoals door de raadsman is aangevoerd,
dat artikel 3, tweede lid, van de Regeling
een resultaatsverplichting voor het
hoofd van de inrichting verwoordt:
een persoonlijke verblijfsruimte dient
schoon te worden opgeleverd en er is
geen sprake van een meer vrijblijvende
inspanningsverplichting.

Naar het oordeel van de
beroepscommissie is vast komen
staan dat bij het betrekken van de
verblijfsruimte door klager sprake was
van stankoverlast. Dit is door klager
gesteld en bevestigd door het hoofd
van de inrichting. Naar het oordeel
van de beroepscommissie duidt de
stankoverlast op het niet goed schoon
opleveren van de verblijfsruimte en
is sprake van schending van artikel
3, tweede lid, van de Regeling. Het
feit dat de inrichting na de klacht van
klager voortvarend heeft gehandeld om
de oorzaak van de stank op te sporen
doet hier niet aan af. Klager had,
gelet op deze schending niet geplaatst
mogen worden in de verblijfsruimte.

De beroepscommissie zal derhalve het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie vernietigen en het beklag gegrond verklaren. Nu klager vanaf het moment van plaatsing op 6 oktober 2014 tot 8 oktober 2014 last heeft gehad van stankoverlast zal de beroepscommissie hem een tegemoetkoming toekennen van € 25,=. De beroepscommissie neemt daarbij in aanmerking dat klager gedurende die periode was afgezonderd in de verblijfsruimte en dus met uitzondering van het luchtmoment was ingesloten.

Met betrekking tot b:

De beklagcommissie heeft dit onderdeel van het beklag op formele gronden gegrond verklaard. Hiertegen staat voor klager en de raadsman geen rechtsmiddel open.

Voor zover het beroep is gericht tegen de tegemoetkoming van € 22,50 in verband met het niet-horen van klager overweegt de beroepscommissie dat deze tegemoetkoming door de inrichting reeds op 21 november 2014 - dus ruim vóór de behandeling van het beklag - op klagers rekening is gestort en geen tegemoetkoming betreft als bedoeld in artikel 66, zevende lid, van de Bvt. Indien klager en/of zijn raadsman het niet eens waren met deze beslissing, hadden zij daartegen beklag kunnen indienen. De beroepscommissie zal klager in dit beroep niet-ontvankelijk verklaren.

Voor wat betreft de formele gegrondverklaring in verband met het niet dan wel te laat uitreiken van de schriftelijke mededeling van verlenging van de maatregel en de door het hoofd van de inrichting daarvoor aangeboden

tegemoetkoming van € 22,50 kan klager eveneens niet in het beroep worden ontvangen. De beroepscommissie zal klager in dit beroep niet-ontvankelijk verklaren.

Overigens acht de beroepscommissie de hoogte van de door het hoofd van de inrichting aangeboden tegemoetkoming passend en geboden. Zij gaat ervan uit dat het hoofd van de inrichting dit bedrag, indien dit nog niet is geschied, op klagers rekening zal storten.

Voor wat betreft de materiële ongegrondverklaring van het beklag heeft de raadsman voor het eerst in beroep op de dag vóór de zitting op 12 oktober 2015 om 16.29 uur gronden aangevoerd. Naar het oordeel van de beroepscommissie is dit te laat. Het hoofd van de inrichting heeft als gevolg van deze late indiening niet op de gronden kunnen reageren. De beroepscommissie zal klager in zoverre niet-ontvankelijk in het beroep verklaren.

Zaaknummer:

15/1817/TA

Datum uitspraak:

22 oktober 2015

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Wouda, drs. J.E.
Water, mr. R. van de
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de Pompestichting,
locatie Nijmegen

Trefwoorden:

Onderzoek verblijfsruimte
Ontvankelijkheid materieel
Voorwerpen op cel
Schade

Artikelen:

Bvt art. 7, 29
Model huisregels justitiële TBS-
inrichtingen art. 4.2
huisregels 4.2.1

Samenvatting:

Aanpassing huisregel over aanwezigheid bij kamercontrole is bij brief meegedeeld. Geen verplichting om direct huisregels te wijzigen. Niet aanwezig mogen zijn bij kamercontrole niet onredelijk. Klager zou anders inzicht krijgen in wijze en plekken waar(op) wordt gezocht. Klager ontvankelijk in beklag, beklag ongegrond. Beroep over inbeslagname/beschadiging voorwerpen onvoldoende duidelijk, klager niet-ontvankelijk in beroep.

Rechtsoverwegingen:

Met betrekking tot a:
Anders dan de beklagcommissie vat de beroepscommissie het beklag op als gericht tegen de weigering om klager aanwezig te laten zijn bij de controle van zijn verblijfsruimte op 26 februari 2015. Dit betreft een (vermeende) schending van artikel 4.2.1. van de huisregels en klager kan op grond van het in artikel 56, eerste lid aanhef en onder e, Bvt bepaalde hiertegen beklag indienen. De beroepscommissie zal derhalve de uitspraak van de beklagcommissie in zoverre vernietigen en klager alsnog ontvangen in het beklag.

Artikel 29, eerste lid, Bvt bepaalt dat

het hoofd van de inrichting bevoegd is de persoonlijke verblijfsruimte van een verpleegde op de aanwezigheid van voorwerpen die niet in zijn bezit mogen zijn te onderzoeken.

Artikel 7, eerste lid, Bvt bepaalt dat het hoofd van de inrichting in aanvulling op de bij of krachtens de wet gestelde regels en met inachtneming van het dienaangaande door de Minister vast te stellen model en door deze te geven aanwijzingen, huisregels voor de inrichting of een of meer afdelingen daarvan vaststelt.

Artikel 4.2 van het Model huisregels justitiële TBS-inrichtingen houdt in dat in de huisregels informatie kan worden verstrekt over het inrichtingsbeleid inzake inspectie van de persoonlijke verblijfsruimte.

In artikel 4.2.1 van de huisregels januari 2015 van de Pompestichting staat vermeld: "U bent in principe niet aanwezig tijdens een kamercontrole. U bent daartoe ook niet verplicht. Indien u ervoor kiest aanwezig te zijn dan dient u plaats te nemen buiten uw kamer. U wordt daarbij geacht u afzijdig van de controle te houden. Indien uw gemoedstoestand dat vereist kunt u tijdens de kamercontrole tijdelijk worden ondergebracht in een andere ruimte."

In het schrijven van het hoofd van de inrichting van 20 februari 2015 aan alle patiënten en bewoners is meegedeeld dat in huisregel 4.2.1 een fout staat. "In artikel 4.2.1 over kamercontroles staat dat u er voor kunt kiezen om bij een kamercontrole aanwezig te zijn. Dit kan echter niet. Met deze brief vervalt

dit onderdeel van artikel 4.2.1 van de huisregels.

De patiëntenraad is van de correctie in kennis gesteld.”

De beroepscommissie is van oordeel dat uit artikel 29 Bvt en artikel 4.2 van het Model huisregels justitiële TBS-inrichtingen geen verplichting volgt een herstel van een fout in de huisregels per direct kenbaar te maken middels een wijziging van die huisregels waarin het inrichtingsbeleid ten aanzien van het onderzoek in de persoonlijke verblijfsruimtes is vastgelegd. De beroepscommissie is van oordeel dat klager voldoende duidelijk is geïnformeerd over de correctie van de beleidsregel middels de brief aan alle bewoners.

Naar het oordeel van de beroepscommissie is de beslissing om klager niet aanwezig te laten zijn bij het onderzoek in zijn verblijfsruimte niet onredelijk of onbillijk nu hij bij aanwezigheid bij het onderzoek inzicht zou kunnen krijgen in de wijze waarop wordt gezocht en op welke plekken dat gebeurt en het om die reden ongewenst is dat klager bij dat onderzoek aanwezig zou zijn.

De beroepscommissie zal in zoverre het beklag alsnog ongegrond verklaren.

Met betrekking tot b:

De beroepscommissie is van oordeel dat in beroep onvoldoende duidelijk is geworden waar het beroep zich wat dit onderdeel betreft op toespitst. Zo heeft klager niet onderbouwd welke voorwerpen beschadigd zouden zijn. Door de inrichting is aangegeven dat

alle voorwerpen zijn geretourneerd aan klager en dat de schade aan het beeldje is vergoed..

De beroepscommissie zal derhalve op dit punt het beroep ongegrond verklaren.

Zaaknummer:

15/1175/TB

Datum uitspraak:

22 oktober 2015

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Wouda, drs. J.E.
Water, mr. R. van de
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay
Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Bvt art. 11, 58, 69

Samenvatting:

Klaagster verblijft op afdeling met alleen mannen, is zwanger geraakt. Overplaatsing naar inrichting met meer vrouwen, zoals klaagster wil, noodzakelijk en zeer gewenst in belang van continuïteit behandeling. Geen rekening is gehouden met adviezen PBC en rechtbank tot plaatsing in Hoeve Boschoord. Beroep gegrond, vernietigt beslissing, opdracht nieuwe beslissing binnen een maand, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Namens de Staatssecretaris is

aangevoerd dat klaagster op 2 april 2015 van haar raadsman heeft vernomen dat haar verzoek om overplaatsing is afgewezen en dat klaagster, nu zij op 12 april 2015 beroep heeft aangetekend, dit te laat heeft ingediend.

De beroepscommissie overweegt dat klaagster begin april 2015 meerdere keren met het secretariaat van de Raad heeft gebeld en daarbij duidelijk heeft aangegeven dat zij beroep wilde instellen tegen de afwijzing van haar verzoek om overplaatsing. Uit de toelichting van de advocaat ter zitting kan worden opgemaakt dat hij haar in die periode heeft geadviseerd om geen beroep in te stellen. Vraag is dan ook of de advocaat in die periode als raadsman/gemachtigde van klaagster kon worden aangemerkt nu klaagster het niet met haar raadsman eens was. Nu niet vaststaat op welke datum de schriftelijke beslissing aan klaagster is uitgereikt, kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet met zekerheid worden gesteld dat klaagster het beroep, gelet op het bepaalde in artikel 69, eerste lid aanhef en onder a en vierde lid, van de Bvt juncto artikel 58, vijfde lid, van de Bvt, te laat zou hebben ingesteld. De beroepscommissie geeft klaagster het voordeel van de twijfel en zal haar in het beroep ontvangen.

Bij de overplaatsing van ter beschikking gestelden dient de Staatssecretaris, op grond van artikel 11, tweede lid, van de Bvt in zijn overwegingen te betrekken:

- de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de ter beschikking gestelde of de algemene

veiligheid van personen of goederen stelt, en

- de eisen die de behandeling van de ter beschikking gestelde gezien de aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt.

De Staatssecretaris heeft klaagsters verzoek om overplaatsing afgewezen omdat zij in FPC De Woenselse Poort op haar plaats zou zijn en haar behandeling niet vastgelopen is.

De beroepscommissie stelt vast dat klaagster op een afdeling met alleen mannelijke verpleegden verblijft, daar zwanger is geraakt van een medepatiënt en een kind heeft gekregen. Uit de wettelijke aantekeningen volgt dat thans weer sprake zou zijn van contacten/een relatie met een andere medeverpleegde. Klaagster heeft aangegeven dat zij beter op haar plaats is en zich meer op haar gemak voelt op een afdeling waar meerdere vrouwen zijn geplaatst. Namens de Staatssecretaris is geantwoord dat klaagster op de patio contact zou kunnen hebben met een andere vrouwelijke verpleegde, maar door klagers raadsman is aangegeven dat dit contact vrijwel nooit plaatsvindt. Naar het oordeel van de beroepscommissie is overplaatsing naar een inrichting waar klaagster contact met andere vrouwen kan hebben en niet als enige vrouw op een afdeling met mannelijke verpleegden dient te verblijven noodzakelijk en zeer gewenst. Dat de Staatssecretaris heeft aangevoerd dat klaagsters behandeling in FPC De Woenselse Poort op dit moment nog niet is vastgelopen, vormt geen argument om haar in die inrichting

te laten blijven. Immers, klaagster is ondanks de aanwezigheid van personeel zwanger geraakt van een medepatiënt en is van een zoon bevallen. Uit de wettelijke aantekeningen van augustus 2015 blijkt dat er wederom zorgen zijn rond de relatievorming van klaagster nu een andere medepatiënt lichamenlijk contact met klaagster zoekt en aangeeft een serieuze relatie met haar te willen. Dit contact wordt door het behandelteam niet wenselijk geacht en wordt sterk ontmoedigd vanwege het daaruit voortvloeiende gevaar van (weer) een zwangerschap. Deze gang van zaken vormt naar het oordeel van de beroepscommissie een reëel risico voor de continuïteit van klaagsters verdere behandeling. Uit de rapportage van het PBC volgt dat deskundigen adviseren om klaagster te plaatsen in Hoeve Boschoord. Uit het vonnis van de rechtbank Rotterdam blijkt dat klaagster voor het ondergaan van een klinische opname bij Trajectum is geïndiceerd en na een intake op 25 oktober 2013 door Trajectum is geaccepteerd voor behandeling in FPK De Beuken (voorheen Hoeve Boschoord). De Staatssecretaris heeft bij de afwijzing van klaagsters verzoek om overplaatsing naar een andere tbs-inrichting met voorkeur voor Hoeve Boschoord geen rekening gehouden met dit advies. Daaraan kan niet afdoen dat klaagster, die nu wel naar Hoeve Boschoord wil, aanvankelijk bezwaar had tegen plaatsing in die instelling. Het hiervoor overwogene in aanmerking genomen moet de beslissing om klaagsters verzoek om overplaatsing naar Hoeve Boschoord af te wijzen, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, onredelijk en

onbillijk worden geacht. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

Nu de bestreden beslissing op materiële grond dient te worden vernietigd zal de beroepscommissie met toepassing van het bepaalde in artikel 66, derde lid, onder a van de Bvt in verbinding met artikel 69, vijfde lid van de Bvt de Staatssecretaris opdragen binnen uiterlijk een maand na ontvangst van en met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen.

Zij ziet geen reden nu niet is gesteld noch gebleken dat klaagster een aanzienlijke behandelachterstand zou hebben opgelopen om aan haar een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

15/1934/TB

Datum uitspraak:

14 oktober 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Maanicus, mr. R.M.
Mulder, mw.mr.drs. L.C.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing
Tbs

Artikelen:

Bvt art. 11
Beleidskader Plaatsing TBS dwang 2014

Samenvatting:

Plaatsing in op een na dichtstbijzijnde tbs-inrichting bij klagers netwerk

is gerechtvaardigd alternatief voor plaatsing in dichtstbijzijnde tbs-inrichting bij zijn netwerk waar geen plaats is. Straf is ondergaan, opname in kliniek duldt geen uitstel. Voor klagers netwerk kan het geen onoverkomelijk verschil maken of klager nu in omgeving van Rotterdam of Nijmegen wordt geplaatst. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Voor zover klager heeft bedoeld aan te voeren dat hem ten onrechte tbs is opgelegd en dat hij ten onrechte in een tbs-inrichting is geplaatst, valt dit buiten de reikwijdte van de onderhavige procedure. Klager heeft de mogelijkheid zijn bezwaren tegen het verlengen van de tbs voor te leggen aan de rechter die over de verlenging daarvan beslist. In de onderhavige procedure gaat het uitsluitend om bezwaren tegen plaatsing in een bepaalde tbs-inrichting.

De beroepscommissie neemt de diagnose omtrent klagers psychische problematiek als een vaststaand gegeven aan ondanks de tegen die diagnose door klager aangevoerde bezwaren.

Bij de plaatsing van ter beschikking gestelden dient de Staatssecretaris, op grond van artikel 11, tweede lid, van de Bvt in zijn overwegingen te betrekken:

- a) de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de ter beschikking gestelde of de algemene veiligheid van personen of goederen stelt, en
- b) de eisen die de behandeling van de ter beschikking gestelde gezien de

aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt.

In het Beleidskader Plaatsing TBS dwang 2014, versie 22 januari 2014, heeft de Staatssecretaris vastgelegd dat de tbs-gestelde regionaal wordt geplaatst tenzij er sprake is van een contra-indicatie.

Uit de schriftelijke reactie van de Staatssecretaris komt naar voren dat klager niet in de dichtstbijzijnde tbs-inrichting bij zijn netwerk, te weten FPC De Kijvelanden, kan worden geplaatst omdat daar geen plaats is en dat om die reden klager in de op een na dichtstbijzijnde tbs-inrichting bij zijn netwerk is geplaatst. Gelet op de omstandigheid dat de veroordeling van klager tot tbs met dwangverpleging op 14 april 2015 onherroepelijk is geworden en de tevens opgelegde gevangenisstraf van één jaar toen reeds was ondergaan in de vorm van voorlopige hechtenis; gelet op de uit het dossier naar voren komende omstandigheid dat opname in een tbs-kliniek geen uitstel rechtvaardigde; en gelet op de omstandigheid dat Rotterdam of Nijmegen voor klagers voornamelijk in Breda verblijvende netwerk geen onoverkomelijk verschil kan maken, is de beroepscommissie van oordeel dat de beslissing om klager in de Pompestichting te Nijmegen te plaatsen een gerechtvaardigd alternatief voor plaatsing in FPC De Kijvelanden vormt.

Het hiervoor overwogene in aanmerking genomen kan de beslissing klager te plaatsen in de Pompestichting, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk

of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

15/3753/STA (waking)

Datum uitspraak:

17 november 2015

Beroepscommissie:

Nat, mr. M.M. van der Bas, mr. C.M. van der Rutten, mr. M.A.G. Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Trefwoorden:

Voorwerpen op cel
Schorsing procedureel

Artikelen:

Instellingswet Raad voor strafrechtstoepassing en jeugdbescherming 2015 art. 31

Samenvatting:

In eerdere beslissingen geen zwaarwegende aanwijzingen dat schorsingsvoorzitter jegens verzoeker vooringenomenheid koestert. Beslissingen niet zo onbegrijpelijk dat daarvoor geen andere verklaring is te geven dan dat deze door vooringenomenheid zijn ingegeven. Afwijzing wrakingsverzoek.

Rechtsoverwegingen:

Verzoeker vraagt om waking van de voorzitter [...] op de grond dat zij zich in strijd met het bepaalde in artikel 6 van het EVRM bij de behandeling van schorsingsverzoeken van verzoeker enkel heeft gebaseerd op (onjuiste)

inlichtingen van het hoofd van de inrichting. Hierdoor is volgens verzoeker sprake van partijdigheid.

De voorzitter [...] heeft niet in de waking berust.

Waking van de schorsingsvoorzitter is op grond van artikel 31, eerste lid, van de Instellingswet slechts mogelijk op grond van feiten en omstandigheden waardoor de onpartijdigheid schade zou kunnen leiden.

Voorop staat dat een schorsingsvoorzitter uit hoofde van diens aanstelling wordt vermoed onpartijdig te zijn, tenzij zich uitzonderlijke omstandigheden voordoen die een zwaarwegende aanwijzing opleveren voor het oordeel dat een schorsingsvoorzitter jegens een partij vooringenomenheid koestert, althans dat de bij de verzoeker dienaangaande bestaande vrees objectief gerechtvaardigd is. Indien het gaat om een door de schorsingsvoorzitter gegeven (motivering van een) beslissing, kan de vrees voor vooringenomenheid slechts objectief gerechtvaardigd zijn als in het licht van de feiten en omstandigheden van het geval de schorsingsvoorzitter een beslissing heeft genomen die zo onbegrijpelijk is, dat daarvoor redelijkerwijze geen andere verklaring is te geven dan dat deze door vooringenomenheid van de schorsingsvoorzitter is ingegeven. Het is immers niet aan de wrakingskamer om die beslissing inhoudelijk te toetsen en waking kan niet fungeren als rechtsmiddel tegen onwelgevallige beslissingen.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar hem onwelgevallige beslissingen door de schorsingsvoorzitter [...]. Op grond daarvan denkt verzoeker dat de schorsingsvoorzitter de kliniek blindelings zal napraten en deze de hand boven het hoofd zal houden.

In die beslissingen vindt de wrakingskamer geen zwaarwegende aanwijzingen dat de schorsingsvoorzitter jegens verzoeker vooringenomenheid koestert. De beslissingen waarnaar verzoeker heeft verwezen zijn niet zo onbegrijpelijk dat daarvoor redelijkerwijze geen andere verklaring is te geven dan dat deze door vooringenomenheid van de schorsingsvoorzitter zijn ingegeven.

Gelet hierop zal de wrakingskamer het wrakingsverzoek afwijzen.